

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Somnium, seu Gallus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

Celari inimicissimi. Erant enim Athenienses Adriano Cæsare
 vestigales. Id posteaquam ei nunciatum est, nihil commotus, dicitur,
 vultus erat Socrati ab Atheniensibus aerea privari statua,
 quam bibere cicutam, contempsit statua iacturam, vita incolu-
 mi. Hunc quidam dicunt fuisse diſſocii. i. duplicis naturæ & a-
 dōſedū seu maus virum & feminam. His Plutarchi habitus
 est emulus, cuius scriptorum copiam iniquo ferebat animo. Sunt
 qui vocant sophistam. Hoc fecit hominis studium singulare cir-
 ca rhetoricen & eloquentiam. Eius vitam descripsit Philostratus
 lib. 1. Sophistarum. l. Herodes grauiter.] Atticus. Hu-
 ius Herodis Gellius, Spartianus, Pausanias & alij meminere, sed
 in primis Philostratus, qui eius vitam copiose in Sophistis con-
 scripsit. m. Strenuus & legnis fato.] uirtutes pro uirtutibus
 ut, per syncopeu uirt. β. Idem iam annotauimus in Charonte.
 εγγυς. Praeterit meū participij pro εγγυς, cum prothesis e, ver-
 bi εγγυ. Omnes promiscue moriendum est. Idem in Demosth.
 encomio : Omnes homines naturā morti obnoxij sunt, etiam si
 quispian conetur, se inclusum in caueam seruare.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η Α.

λεπτερόν.

SOMNIUM, SEPT

Gallus.

Erasmo Roterodamo interprete.

ARGUMENTVM.

HOC dialogo diuitiarum atq; potentiae incommoda
 molestiasque persequitur, ostendens quam contra
 tranquilla res paupertas sit, si modò sit sorte sua con-
 tenta. Facit autem hoc veluti collatione quadam. Nam
 in priore quidem parte dialogi Micyllus somnium ex-
 ponendo suum, Eucratis cuiusdam opulenti cœnas, di-
 uitias, luxum, & quaecunq; vulgò speciosa & expetenda
 videntur, extollit, adiecto etiam encomio auti, tum ab
 exemplis, tum ab effectu & usu & cæteris amplificato.
 In posteriore autem parte Gallus, qui ex Pythagora in
 auct transformatus, cum hero suo Micyllo colloquens
 introducit, diuitum cum priuatorum ac ciuium, tum
 regum atque potentum molestias, curas & pericula re-
 censet;

tenset, quæ illis & belli & pacis temporibus, præterea etiam circa valetudinem, quam luxus & crapula ista labefactant, accidere solent, additis etiam exemplis eius rei, & hypotyposi quadam fingitur idem vi pennarum suarum referatis ædium foribus ad ipsas diuitum cellas Micÿllum perducere, & coram illa quæ verbis narrauerat, spectanda exhibere. Cæterum omnia hæc ita rursum Lucianus agit, vt non minus interim Pythagoram quoque, vt impostorem ac præstigiatores quendam fugilet, quippe qui ridiculas & absurdas, & à natura quocumque abhorrentes sui transformationes cõmentus fuerit, & multa eiusmodi, docendi simulatione tradiderit, quibus hominibus deceptis, solum sibi auctoritatem compararit. Deinde & Stoicos eodem more suo corripit, vt arrogantes ac fastuosos, qui in rebus friuolis sapientiam affectent, & officiorum obseruantes videri cupiant, in cæteris verò neque domesticis neque publicis hominum conuersationibus appositus atque idonei sint. Omnino autem festiuissimus iocus est, gallum cum hero suo ridiculè a deo ac familiariter nugari, & interim tamen sapientiùs philosophari quàm quemuis in schola philosophum.

ΜΙΚΥΛΛΟΥ, Α-
λεγεινός & Σί-
μων

MICYLLVS,
Gallus & Si-
mon,



Ἀλλὰ σε, ὦ Ἀ-
κισι Ἀλι-
πυρῶν, ὁ Ζεὺς
αὐτὸς ἰπὶρί-
ψαι, φθονεῖ δὲ ἕτα, καὶ ὀξυφω-
νοῦντα, ὅς με πλετοῦντα,
καὶ ἰδίῳ ὀρέρω ξυόντα,
καὶ



Tu, a scele-
rissime Gal-
le, cum ista
tanta inu-
denia, vocæq; tam acuta,
ipse perdat Iupiter, qui quis-
dē opib. affluent me, ac dul-
cissimo in somnis versantē,

καὶ θαυμαστὴν ἠδὲ θαμονίαν
 ὑδαμονοῦντα, διατόρῳ τι
 καὶ γυγῶν ἀναθεύσας, ἰπὴ-
 γαρτας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῶ-
 τῶν πολλῶν σὲ μιανῆσαν τι-
 νίαν θῆσθ' ὄγοιμι. καὶ τοὶ ἄγε
 καὶ τεκμαίρονθ' ἢ τὴν ἡσυχίαν,
 ποτ' ἢ ἴτι δόμῳ τῶ κρύβ', μη-
 φῶμι τὸ ὄρθεῖν, ὥσπερ
 ἄσπρ', ἀκρυάορ τι (γνώμων
 γὰρ οὐτ' ἄψινδισπὸς μοι
 πῶσθ' ἄνδρος ἡμίρας) οὐδ'
 δῖα μύσσα νύκτωρ ἄσιν, γέ δὲ
 ἄσπρ' οὐτ' ἄσπρ' τὸ χυ-
 σοῦ ἰκάνο κἄθ' ἰορῆς
 τῶν, ἀφ' ἰορῆς ὑθὺς ἄσπρ'
 κίρα γερ, ἀπ' οὐτι χάρων
 γε ἀμωδῶμαι γὰρ ὑθὺς σι, ἢ
 μόνον ἡμίρα γνήγτα, σως
 τῶν τῆ βακτηρία. νῦν γὰρ
 μοι πρῶτα παρῆξες, ἀ-
 ναπηδῶν ἰν' ὠσκότω Ἀλι.
 Μικυλλε Διοποτα, ὦ μὲν τι
 χαιῆδα σοι, φθάνωρ τῆς
 νύκτος, ὁπόσορ διανάμω,
 ἄσπρ' οὐδ' ὄρθεῖν μὲν ὅσπρ' δια-
 νύκτωρ τὰ ποτ' ἄτ' ἴρωρ. ἢ
 γοῦ πρῶν ἀνατῆλαι ἡλιον,
 μίαν

alta nocte & lucē anteueritissē, quō posses anelucanō surgens,
 quā plurimūm operis cōficere. Etenim si priuūq̄ sol exoriatur,

& admirabili felicitate fru-
 entem, penetrabile quiddam
 & clamosum resonans, ex-
 pergefeceris, ad id ut ne no-
 ctu quidem effugere liceat
 paupertati, vel te ipso lon-
 gē nocentiorē. At qui si con-
 icciandum est tum ē silentio
 quod etiamdum ingens est,
 tum ē rigore frigoreq; quod
 nondum me, quemadmodū
 affolet, ^b anelucanō mor-
 sicut ^c titillatq; nam hic mi-
 hi certissimus ^d gnomon ad-
 uentantis diei) ne medium
 quidem adhuc noctis est.
 Sed iste peruigil, perinde
^e quasi vellus illud aureum
 seruet, ab ipsa protinus ve-
 spera vociferari cœpit. Ve-
 rū: haudquaquam unpūe:
 siquidem mox pœnas de te
 sumam, susteq; comminuam,
 si diluxerit modō: nannunc
 negotium mihi faceres, sub-
 siliens in tenebris. GAL.
^f Here Micylle, equidem
 arbitrabar me tibi gratum
 esse facturū, si quoad possem
 vel

μίαν κρηπίδα ἐργάσαι, πῶ-
 σοδ' ἔσθ' τοῦτο ἐς τὰ ἄλφια
 πωπουηός. ἂ δέ σοι καθύ-
 δαρ ἡθιων, ἐγὼ μὲν ἰσχυάσο-
 μά σοι, καὶ πονὶ ἀφανότερος
 ἔσομαι τ' ἰχθύων. σὺ δ' ὄρα,
 ἕως μὴ ὄναρ πλάστ', λιμάτ-
 της ἀνγρόμιν. Μί. ὦ Ζεῦ
 τράστ', καὶ Ἡράκλεις ἀλφί-
 κικ, τί τὸ κακόν τοῦτο ὄρα,
 ἀνθρώπων ἐλάσησθ' ὁ ἄδικ-
 ηνών. Αλλ. ἔτά σοι τήρας
 εἶπ' δοκᾷ τὸ τοῖδ' ὄν, ἂ ὁ μὴ.
 φων. ὦ μῆν' αἰμι; Μί. πῶς γ' ὄ-
 ν' τήρας; ἀπ' ἀρπίτε, ὦ
 θεοί, τὸ δαγόν ἀφ' ἡμῶν.
 Αλλ. σὺ μοι δοκᾷς, ὦ Μίνυ-
 κί, λομίδῃ ἀπαίδουτ' ἄνω,
 μηδ' ἀνεναντία τὰ Ομήρου
 ποίματα, ἐρῶς ὁ τὸ Ἀχιλ-
 λείας ἔπ' ὄ, ὁ Ζάνθος, μακρὰ
 χάρην φράσας ὦ χριμτί-
 λαν, ἔσηκν' ἐν μίση ὦ πολί-
 μω ἄγλοδμιν. ὦ, ἐπι ὄλα
 φαφ' ὄδων, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ
 νῶ, ἀνυ τῶν μέτρων, ἀπ' αὐ-
 καὶ ἱμαντίε ἰεῦν. καὶ
 τὰ μίμουτα προεθίσις,
 καὶ

que versus ordine recitans,
 non quemadmodum nunc ego prosa oratione loquens: quin-
 etiam vaticinabatur ille, de que futuris edebat oracula:

PP

vel unicum feceris crepidā,
 isihuc laboris lucro tibi ac-
 cesserit ad parādum viclum.
 Quod si tibi magis libet dor-
 mire, equidem tuo arbitratu
 quietem ihero, lōgeq' h' ma-
 gis m uis fucro piscibus. Ca-
 terūm tute videto ne i per
 somnium diues, k' furias ex-
 perrectus. Mj. l' O' prodi-
 giorum m auersor Iupiter, ὁ
 n' malorum depulsor Her-
 cules: quid hoc mali est?
 Vocem humanā sonuit Gal-
 lus. GAL. Hoccine tandem
 tibi prodigiū videur, si ea-
 dem qua vos lingua loquor?
 M1. Quid? annon hoc por-
 tentium? Sed auerite, Dñ.
 malum à nobis. GAL. o At
 tu mihi videris admodū illi-
 teratus esse, Micylle, nec e-
 uoluisse Homeri poemata,
 in quib. Pequs Achilles, cui
 nomē Xanthus, posteaquam
 hinnius longum i valere
 iussisset, medio in praelio
 consitiis' differens, totosa

neque

καὶ ὄθην τι παράλογον ἰδέ-
 κει ποιεῖν, οὐδὲ δ' ἀνδρῶν ἐπι-
 καλῆτο, ὡς περὶ σὺν, τὸν ἀλλο-
 ξίκακον, ἀχρόπαιον, ἡ γού-
 μιν ὅ τὸ ἀκρομα. καὶ τοι τί
 ἀρ' ἐποίησας, ἢ σοὶ ἡ τῆς Ἀρ-
 γῆς πρόπις ἐλάλησεν, ὡς περ
 ποτὶ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ ἀν-
 τόφανος ἐμαυλάτο; ἢ εἰ βύ-
 σσας ἔδδον ἐρπύσας, καὶ βοῶν
 ἕρρα μνησμένα, ἡ μίοντα καὶ
 ἐφθὰ, πρὸς ἐπιπαρμένα τοῖς ὄ-
 βελτοῖς; ἐγὼ δὲ, Ἐρμού πά-
 ρειδ' ὄν, γαλιεῖσ' ἀντὶ καὶ πο-
 τιστάτου θεῶν ἀπάντων· καὶ
 τὰ ἀπὸ ὁμοδίατ' ὕμῃν, ἢ
 σὺν πρὸς ὅ, ἢ χαλεπῶς ἐμυ-
 λον ἐκμαθεῖσ' ὀδὴ τῶν ἀνθρω-
 πίνων φωνῶν. εἰ δὲ ἐχέμεν θή-
 σασ' ἀποστολῆ μοι, οὐκ ἂν ὀ-
 κνήσασ' μὲν σοὶ τῶν ἀληθεῖς ἐ-
 ραρ' αὐτίαν ἀτῆρ τῆς πρὸς ὀ-
 ραῖς ὁμοφανίας, καὶ ὄθην ὀ-
 πέρχῃ μοι οὕτω καλῆρ. Μὲν
 ἔτι δὲ μὴ ὄνερ ὅ καὶ ταῦτά ἐ-
 σιν, Ἀλικερνῶν οὕτω πρὸς
 ἐμὲ ἐγγλυόμεν ὅ. ἐπὶ δὲ ὄν
 πρὸς τοῦ Ἐρμού, ὃ βέλτισ,

neque quicquam prodigiū
 sum facere videbatur: neque
 is qui tum audiebat, malorū
 auersorem, ita uti tu facis,
 implorabat, quasi rem abo-
 minandam et auertendam
 audisse sese iudicaret. At
 quid tandem facturus eras,
 si tibi^r naus, cui nomē apud
 Homerum est Argo, carina
 fuisset elocuta, ita ut olim in
 Dodona a sylua phagus per
 se loquens oraculum edidit.
 Aut si tergora direpta fers-
 pere vidisses, si carnes boum
 mugire semiaffas, coctasq;
 verubus transfixas? Ego ves-
 rō quum^t Mercurij sim af-
 fessor^z loquacissimi, x deo-
 rumq; omnium sacūdisimū
 præterea contubernalis vo-
 bis et conuictor: haud mirū
 videri debet, si sermone hu-
 manū edidici. Quod si mi-
 hi recipias tacitū te, haud-
 quaquam grauabor verio-
 rem tibi causam aperire, vn-
 de factum sit, ut eadem qua
 vos lingua loquar, et vnde mihi
 suppetat huius orationis fa-
 cultas. M. C. Modò ne isthuc
 ipsum sit somniū, Galle, quod
 ita mecum loqueris: sed dicitō
 per Mercurium, ὁ πρᾶclare,
 quid

ὅ, τι καὶ ἄπο σοι τῆς φωνῆς
 ἄριστον, ὡς ἐδ' οὐκ ἔσονται, καὶ
 πρὸς ἑδ' ἔνα ἔρω, τί σι καὶ διὰ
 δ' ἔνα; τίς γὰρ ἄρ' οὐκ ἔσονται
 μοι, ἢ τίτι διηγοίμην, ὡς ἄ-
 κελρὸν ὅ αὐτὰ ἀπότος ἄ-
 κηκός; Ἀλλ'. ἄνε τοίνυν,
 παραδοξότατόν σοι λόγον,
 εἶδ' ὅτι λέγω, ὡ Μίχωνι.
 ἔτοσι γὰρ ὁ νῦν σοι ἀκελρὸν
 ὡρ φανόμενον, οὐ πρὸ πόλ-
 ῆς ἀνθρῶπ' ὡ. Μίχωνι
 τι καὶ πάσαι τοῖστον, ἀμείνδ
 πρὶ ἑμῶν, ὡς ἀκελρὸν τις
 νανίσκ' ὅ, ὅλ' ὅ γ' ἔσονται ὡ
 Ἀρδ, καὶ συμπίνοι ὡ θ' ἔω, καὶ
 συγνωμάσοι, καὶ κοινονοίη τ'
 ἐρωτικῶν. ὅποτε γοῦν ἔπιτοι
 παρὰ τῶν Ἀρροδίτων μοι
 γένεσθ' ὅ Ἀρρ', ἐπάγειαι καὶ
 τὸν ἀκελρὸν. καὶ ἐπαδύ-
 π' ἄλλιστ' τὸν Ἥλιον ἕφ' ἔω
 ῥῆτο, μὴ κατ' ἰδ' ἔσονται ἔσ'
 τὸν Ἡρακλῶν, ἔξω πρὸς τῶν
 ἕφ' ἔω ἀπ' ἔσονται ἔσ' τὸν ναν-
 νισκον, μὴ ἔσονται ὅποτε
 φάνοι ὅ Ἥλι' ὅ, ἔτα ποτὲ
 ἔσονται ἔσονται πρὸ τὸν ἄ-
 κελρὸν, καὶ προδουῶν
 τῶ

quid etiā aliud rei tibi sit in
 causa vi istam linguā sones.
 Nam vi taceam, neq; cuiquā
 proferam, quid atinet te so-
 licitiū esse? Quis enim fidem
 mihi sit habiturus, si cui nar-
 rem, me Gallū hęc loquen-
 tem audisse? GAL. Auscul-
 ta igitur: nam orationem ex
 me audies omniū (sat scio)
 maximē nouam atq; incredi-
 bilem. Siquidem hic qui nūc
 tibi gallus apparet, non itā
 pridē homo fui. MIC. Pro-
 fectō ὅ olim istiusmodi quid
 dam de vobis maudierā, ἄ-
 dolescentulū ἢ quēpiam fuif-
 se Gallū, Marti adamatum,
 atq; hunc deo cōpotāsse, col-
 lusiāsseq; ὃ in voluptatibus
 gessisse morem. Itaq; ἄ cum
 Venerē adiret Mars, cum eā
 cubiturus, hūc quoq; Gallum
 vnā secum adduxisse. Quo-
 niam Solem potissimū me-
 tueret, ne si è sublimi conspe-
 xisset, Vulcano se proderet:
 foris ad ostiū adolescentulum
 semper relinquere solitiū, cui-
 ius indicio certior fieret, quā-
 do sol emergeret. Deinde Gallū
 aliquando somno correptum,
 PP 2 excubial

τῶν φρονεῖν ἄκοντα, τὸν
 εἰήλιον λαθόντα, ἰπισυ-
 νου τῆ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῷ Ἀ-
 ρε ἀφρόντιδι ἀναπονομι-
 νο. ὅτ' τὸ πρῶτον τὸν ἄ-
 λικυρόνα μίμῃσθα ἄν, ἔτις
 ἰπίοι, καὶ οὕτω τὸν Ἡρατορ
 παρ' ἡλίου μαθόντα, συμπα-
 βῆν αὐτῆς, περιβαλόντα, καὶ
 σαλευσάσαντα τοῖς δειμοῖς,
 ἃ πάλαι μεμυχάνητο ἐπ' αὐ-
 τῆς, ἀφελθῆτα δέ, ὡς ἀφ' ἑθῆς,
 τὸν Ἀρῶ ἀγανάκτησαι κα-
 τὰ τοῦ ἀλικυρόν' ὅ, καὶ με-
 ταβαλεῖν αὐτὸ εἰς τοῦτ' ὄρνε-
 ορ, αὐτοῖς ὄπλοισ, ὡς αὐτῆ τῆ
 ἑράνης, τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ
 τῆ κεφαλῆ, ὅτ' τὸν ἡμῶς, ἀ-
 πολογομίνες τῷ Ἀρῷ, ὅτ' ὅς
 ἔρ' ὄφελ' ὅ, ἰπιδλῶν αἰδομένη
 ἀνατέμου'τα τὸν ἡλιον, πρὸ
 ποτῶ βοῶν, ἰπισυμνομι-
 νος τῶν ἀνατολῶν αὐτοῦ.
 Ἀλλ. φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὡ
 Μικυρῆ: τὸ δ' ἐμὸν ἑτεροῖόν
 τι ἰγνέτο, καὶ πάνυ ἑναγχος
 εἰς ἀλικυρόνα σοι μεταβί-
 βικα. Μί. πῶς; ἔθελω γὰρ
 τοῦτο μάλικα εἰδέναι. Ἀλλ.
 οἶδα ἄρα τὸν Πυθαγόραν;
 Audisim' de Pythagora quodam B Mnesarchida Samio.

excubias desertisse inscien-
 te, Solemque nullo presentie
 immisuisse Veneri ac Marti
 secure dormienti, propterea
 quod confideret Gallum indi-
 caturum fuisse siquis interue-
 nisset. Itaque Vulcanum à Sole
 eductum, eos deprehendisse;
 implicitos atque irretitos ijs
 vinculis que iam olim mil-
 los fuerat fabricatus. Porro
 Martem simulatque dimissus est,
 indignatum adversus Gallum
 fuisse, atque eum in aue trans-
 mutasse, ijsdem armis, ut ca-
 pite pro galea cristam obtine-
 ret. Hanc ob causam, quod
 vos Marti purgetis, quum iam
 nihil opus, simul atque à Sole
 exorientē sensistis, multo ante
 te vociferari, atque illis ex-
 ortum pronunciare. GAL.
 Feruntur quidem et illa, Mi-
 cyle: at quod ego sum nar-
 raturus, multo aliud quiddam
 fuit: atque adeo nuper admo-
 dum in Gallum transforma-
 tus sum. MI. Quonem mo-
 do? Nam isthuc maximope-
 re cupio cognoscere. GAL.
 MIC.

Μί τὸν σοφιστῶ λίγας, τὸν
 ἀλάστορα; ὁς ἰνομοθιτῆ, μὴ
 τι κριτῶν γόνουσαι, μήτε κνῶ-
 μος ἰδίαν, ἢ ἴσισον, ἢ μοι γοῦ
 ὄψον, ἢ κτράπισον, ἢ πονον ἢ
 ποταίνον, ἢ τι δὲ καὶ πείθω
 τὸς ἀνθρώπους, ἢ πῶς τε ἔτη
 μὴ ἀπὸ γένουσαι. Αλλ' ἴδι δι-
 τα κτάνον, ὡς πρὸ τῷ Πυθα-
 γόρον, Εὐφορῶ ἢ γέροιστε.
 Μί γόγτα φασί, καὶ τι φαστε-
 γὸν τὸν ἀνθρώπον, ὃ ἄλλο
 κνῶν. Αλλ' ἰκάν ἢ αὐτὸς,
 ἢ ὅ σοι αἰμί ὁ Πυθαγόρας. ὢ
 πῶν ἢ ἀγαθὸς, λοιδοροῦς
 μινός μοι, καὶ τὰ ταῦτα, οὐκ ἔα
 δῖας, ὁδὸς τις τῷ τὸν πρόπον
 Μί τοῦτ' αὖ μακρῷ ἰκάνου
 τριταθῆστορον, ἀλλοκνῶν
 φιλόσοφῶ. ἢ πῶς ἢ ὁμοι, ὢ
 Μνησάρχου πῶ, ἢ πῶς ἢ μίμ,
 ἀντὶ ἢ ἀνθρώπου, ὄρνις, ἀντὶ
 ἢ Σαμίου, Ταναγραῖος ἀνας
 πῶνας ἢ πῶνα ἢ τὰ ταῦτα,
 ἢ ἢ πῶν πῶν ἢ πῶν ἢ πῶν, ἢ πῶ
 καὶ ἢ ἢ ἢ μοι τι τῆς κνῶ
 δῶ, πῶν ἀπὸ πῶ ἢ πῶ
 τῷ Πυθαγόρῳ. Αλλ' τὰ πῶ
 quae enim ista verisimilia, neque omnino facilia creditu:

quando quidem duas quasdam res iam mihi videor in te an-
 maduerisse nimium alienas à Pythagora. GAL. Quas?
 PP 3 MIC.

MIC. Num sophisticam il-
 lum dicis gloriosum, C qui
 instituit ne quis vel D carnes
 gustaret, vel fabas ederet,
 suavisissimum mihi edulium,
 salubre & parabile, à mensa
 submouens? Præterea autè
 qui mortalibus suavitè E ne
 intra quinquennium loque-
 rentur? GAL. Scis nimis
 rimum illud, quem admodum
 priusquam Pythagoras es-
 set, F Euphorbus fuerit?

MIC. Præstigiatorum &
 prodigiorum artificem homi-
 nem aiunt fuisse, ὃ Galle.
 GAL. Ille ipse ego tibi sum
 Pythagoras. Quare parce,
 quaeso, mihi conuiciari, præ-
 fertim quum ignores quibus
 sim moribus. MIC. At hoc
 rursus multò etiam quam
 illud portentosius: Gallus
 philosophus? Attamen ex-
 pone, ὃ Mnesarchi gnatè, quò
 factum sit ut ex homine as-
 uis, ex Samio G Tanagraeus
 repente nobis prodierit. Ne-
 que enim ista verisimilia, neque omnino facilia creditu:

Μί. λίγοις ἄρ, ὡς ἔμοιγε ὑ-
 περάδισον ἄρ τὸ ἄκουσμα
 γήγοιτο. ὡς ἢ τις αἴρεισιν
 προσέει, πότερον μᾶλλον ἐ-
 θέλω σε ἀκῆν, τὰ τοιαῦτα
 διεξιόντῃ, ἢ τὸν πανευδαί-
 μονα ὄναρον ἐκῆνον αὐδῆς
 ὄρεον, τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν,
 οὐκ οἶδα ὁπότερον ἄρ ἐλοί-
 μιαι, οὐτως ἀδελφὰ ἐγὼ μαι
 τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανῶσι, καὶ
 ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω, σὶ τε,
 καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.
 Κλ. ἔτι γὰρ οὐ ἀναπεμπάσῃ
 ὄναρον, ὅσις ποτὶ ὁ φανῶς
 σοι ἴω, καὶ τίνα ἰνδάλματα
 μάταια δεξιφύλακας, ἡφελῶν,
 καὶ ἄς ὁ ποιητικὸς λόγῃ, ἀε-
 μνυλῶ λέγῃνα ἠδουμονίαν τῆ
 μνήμῃ μεταδιδάσκω; Μί.
 ἀπ' ὅσ' ἐπιλήσομαι ποτὶ, ὃ
 Ἀλεξάνδρον, ἐν ἰαδί τῆς ὀφθαλ-
 μῶν, οὕτω μοι πολὺ τὸ
 μίλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὅς
 ναρῃ κατὰ πᾶν ὠχέτω, ὡς
 μόγις ἀνοίγειν τὰ βλεφαρὰ
 ἐν αὐτῷ, ἢς ὑπνον αὐδῆς κα-
 τασπόμενα. οἶον οὐρ ἐν τοῖς
 ἄοι τὰ πλερὰ ἐργάζεται σπρ-
 φόμνα, τοιοῦτον γάρχαλον
 παρᾶχτό μοι τὰ ὄραμνα.

MIC. I Narra que so: nam
 mihi quidē auditu iucundis-
 simū fuerit, adeo ut si quis mi-
 hi deferat optionē, virū te
 sta narrātem audire malim,
 an rursū felicissimū illud
 somniū quod paulō antē via-
 di, videre, haud sciam, utri
 electurus sim: vsq; adeo cog-
 gnata germanaq; videntur
 esse ista tuā cum suavisimis
 illis visis: & ex aequo vos æ-
 flimo, te pariter ac præclarū
 illud infomniū. GAL. Et idē
 nū tu somniū illud quod du-
 dū tibi visum est, in animum
 reuocas, & inania quædam
 obseruas simulachra, atque
 (vix loquūtur poëtæ) euani-
 dā quandā felicitatē memo-
 ria cōsectaris? MI. Imō illud
 lud scias, Galle, ne villo quē-
 dē tēpore vnquā visi illius mi-
 hi veturā obliuionē Tatiū mel-
 lis somniū aufugiēs in oculis
 mihi reliquis, vix præ illo vix
 quædā palpebras attollere rur-
 sus in somniū cōeuntes. Itaq;
 qualē voluptatē mouēt pen-
 ne in aurib. versate, talē tui il-
 lationē mihi p̄bent ea q; uidi.

Ἀλλ. Ἡράκλεις, δεινὸν τινα
 φησὶ τ' ἔρωτα τοῦ Ἰνυπνίου, ἃ
 γὰρ ἄλλως ἄν, ὡς φασι, καὶ ὁ
 ρορ ἔχωρ τῆς ἀπιστίας τὸν ὕ-
 πνον, ἡμῖν τὰ ἰσκαμμένα ἴ-
 δησθε ἅ, καὶ ἐνδοξοῦσθε ἀνω-
 γόοι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μη-
 ρὸς οὐτά, καὶ ἐναργῆς φανέ-
 μιν. Ἰδέτω γοῦν ἀκούσαι,
 οἱ τὶς ὄσων, οὐτά σοι τεύχο-
 θη. Ὅν. Μί. ἔτοιμα. ἢ
 γαρ ἴδω γοῦν τὸ μεμυῖσθαι,
 καὶ διεξίνα τι περὶ αὐτῶ. οὐ
 ἦ πάλιν, ὃ Πυθαγόρα, διη-
 γήσῃ τὰ περὶ τῆ μεταβολῶν.
 Ἀλλ. ἰπαδ' ἄν σὺ, ὃ Μίκυλλε,
 παύσῃ ὄνδρ' ἄλλων, καὶ ἀρψή-
 σῃ ἀπ' τῶν βλεφάρων τὸ μέ-
 λι. τὸ νῦν ἢ πρότερον ἄπ',
 ὡς μάθω, ἃ τί σὺ τῶν ἰλιε
 φαντίων πυχῶν, ἔτι σὺ
 τῶν κρατιῶν σοι ὄνδρ'.
 ἢ κεν πετόμεν. Μί. οὐδ'
 δι' ἑτέρας τούτων, ὃ Πυθα-
 γόρα. Ἀλλ. καὶ μὴ Ὀμήρ'.
 Ἄσο ταύτας μόνας λέγῃ. Μί.
 ἔα χάριον τὸν ἡῆρον ἰκύνον
 ποικιλῶν, ὅσον ἑδότα ὄνείρων
 πῶς. οἱ ἀρῆσθ' ἴσως ὄνδρ' οἱ
 σὺ τῶν τοιούτων ἐκφοιτῶσιν,
 lexit. Paupertina fortassis somnia per istas cōmeant portas,

GAL. K. Nouū quēdam her-
 culē mihi narras amorē in-
 somnii: siquidē alatiū quum sit
 (sicut aiunt) metasq; volan-
 di p̄scriptas habeat som-
 niū, L iam septa transit, in
 oculis etiā vigilantis obser-
 uans, adeo mellurū & euident
 apparet. Quare peruelim
 audire, cuiusmodinam sit in-
 stud quod te supra modū de-
 lectat. MI. Gestio narrare.
 Nā dulce est hoc ipsum me-
 minisse, & commemorare de
 illo quippiam. Verūm heus,
 Pythagora, quādo tu narra-
 bis de tuis transformationis
 bus? GAL. Vbi tu, Micylle,
 desieris somniare, melq; il-
 lud ab oculis absterferis. In-
 terim prior dicitō, uti intelli-
 gā virūmne per portas eburne-
 as, an per corneas tibi som-
 niū aduolārit. MIC. Neque
 per has, neq; per illas, ὃ Py-
 thagora. GAL. M Atqui
 duas has tantūm commemo-
 rat Homerus. MIC. Vale-
 re sinas nugatorem illū poē-
 tā, qui nihil de somnijs intel-
 qualia

ἦτος ἐκείνῳ ἰάρα, ἔθ' ἑάνυ
 ἄφως, τοφλὸς αὐτὸς ἀρ. ἰμοί
 ἢ δὲ χρυσῶν τιναρ' ἀνδρῶν ὁ
 ἔθ' ἰς ἀφίκο, χρυδὸς κή
 αὐτὸς, κή χρυδὸς πάντα πει-
 βεβλημῆθ', κή πολὺ ἰπα-
 γόρῳ χρυσιον. **ΑΛΕ.** πᾶν,
 ὃ Μίδα βίλτις, χρυσολογοῶν
 ἀτηχρὸς ἔθ' ἰν' ἐκείνῳ σοιῦ.
 χῆς τὸ ἐνύπνιον, κή μετὰ μα
 ἔλα χρυσις λεχομίδα μοι δο
 χῆς. **ΜΙΝ.** πολὺ, ὃ Πυθαγό-
 ρα, χρυσιον ἔδωρ, πολὺ, πῶς
 εἶα, λαδὸν, οἶαρ τὸν αὐτὸν
 ἀποσπᾶντο; τί ποτε ὁ Πίνυ
 δαρός κησὶ ἀπὸ αὐτῶ, ἰπα-
 νῶν; ἀνάμνησιν γὰρ μὲ, ἔπθ
 οἶδα, ὄποτα ὑδωρ ἀεισον ἔ-
 κῶρ ἄτα τὸ χρυσιον θαυμοδ
 ἰα, ὑῶ ποτὸν ἰν' ἀρχῆ ἰθὺς ἔ
 λαδὸς τῶν ἀσμάτων ἀπάνε
 τωρ. **ΑΛΕ.** μὴν ἐκείνο ἰγτῆς
 ἀεισον ἢ ὑδωρ, ὃ ἰ χρυδὸς, αὐ-
 τὸν πορ πῶρ ἄτε, δὲ πῶρ ἰν' ὑ
 κή, μὴ ἀνορ ἔξοχα πλῶτα,
 omnium bellissimi. **GAL.** Num illud queris?

Aqua est illa quidem optima:

Ceterum aurum, vii candens

Ignis, ita emittens, noctibus eminet eximie vnum

Ceteras supra opes, que

Gloriam ac decus addunt.

qualia videbat ille, neque id
 admodum perspicue, quippe
 non captus oculis. **O** Mihi ve-
 ro per aureas quasdam por-
 tas dulcissimum hoc aduenit
 somnium, & ipsum aureum
 undique, & aureis circum a-
 miculum, & auri plurimum
 secum adducens. **GAL.** Des-
 sine, optime **P** Mida, de auro
 fabulari. Nam dubio procul
 ex illius voto istud tibi acci-
 dit insomnium, & solidas
 auri venas mihi duxisse vis-
 deris. **M I C.** Multam auri
 vim vidi, Pythagora, mul-
 ta, quam putas pulchri? quo
 fulgore coruscantis? Quid
 tandem **Q** Pindarus in illius
 laudem dicit? nam in memo-
 riam redige, si quidem memi-
 nisti, quum aquam præstan-
 tissimam dicens, postea au-
 rum admiratur, id quod iure, sta-
 tim in initio carminis vnus

Μικ. ἢ Δία αὐτὸ ἔτο. ὡς περ
 ἔρ τὸ μόνον, ἐνύπνιον ἰδῶν ὁ
 Πίνδαρος, ἕως ἰππῶν τὸ
 βυσίον. ὡς ἡ δὲ μάχης, οἶον
 τι λῶ, ἀκυσον, ὡς φάτα ἡ Α.
 κλυτρῶν. ὅτι ἢ ἐκ οἰκόσι
 λῶ χθεις, οἶδα Εὐκράτης γάρ
 μιν ὁ πηλοῖ ἐντυχῶν ἐν ἀ-
 γορᾷ, λευκῶν ἡκῶν ἐκί-
 νῶν τῶν ἄραν, ἐπὶ τῷ δῆπνον.
 Αἰ. οἶδα πάντ' ἔτο, πανάθε-
 τος ὄντων τῶν ἡμῶν, ἀχε-
 μοι, βαθείας ἡδὲ ἰστέρας, ἢ
 καὶ ποθεῖς μὲν, τὸς πρῶ-
 τι ἐκείνους λευκῶν ἡμῶν, ἢ
 πάντων ἀψιδῶν τῷ δῆπνον ἄ-
 κλυτρῶν, ἀθλητῶν ποτε ἡνός
 μὲν, ἢ Ολύμπια ἐν ἀφανῶς
 ἀγανισαμένῳ. Μικ. ἢ τὰ ἡ
 πύσας ἰππῶν, ἐκείνους
 ἡμῶν, τὸς λευκῶν ἡμῶν
 ραβδῶν ἄτά μοι κατὰ τὸ
 μῦθον, ἀμφοῖν δὲ νύκτα
 θάος τις ὡς ἀνθρώπος ὄντος ἐ-
 πιστάς. Αἰ. τὰ παρὰ τῷ Εὐ-
 κράτῳ πρότερον, ὡς Μικῶν,
 δὲν ἡσας, ἢ τὸ δῆπνον, οἶον
 ἐν τῷ, ἢ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ
 πάντα.

Sed prius quæ tibi apud Eucratem acciderint, Micelle, narra-
 ra, & cuiusmodi fuerit cœna, quæq; super cœnam acta sunt
 omnia.

MIC. Per Iouem, isthuc in-
 psum. perinde enim ac si in
 somnium meum videat Pin-
 darus, ita prædicat aurū. Sed
 ut tandem cognoscas quale
 fuerit, ausculta iam, sapien-
 tissime Galle. Meministi, ve-
 heri nullum domi cibū acce-
 perim: siquidem Eucrates di-
 ues ille fortè mihi in foro fa-
 ctus obuiam, R lotum me in
 tempore ad cœnam venire
 iusserat. GAL. Isthuc equi-
 dem plane memini. Nam to-
 tum esuriebam diem, donec
 mihi profunda tandè vespe-
 ra domum reuersus subuui-
 dus vinoq; madens, quinque
 illas fabas proferres, non ad-
 modum opiparâ cœnam gal-
 lo, qui quôdam fuerat athle-
 ta, quiq; Olympia non segni-
 ter olim decerârît. MIC.
 Ast ubi reuersus à cœna fa-
 bastibi obiecissim, obdor-
 mÿ protinus. Tum mihi, iuxta
 Homerū, s ambrosia sub no-
 cte diuinum quoddam haud
 dubiè somniū assisles. GAL.

πάντα. κοιλία γὰρ οὐδὲν,
 αὐθις οὐ διαπνέω, ὥσπερ ὁ-
 παρὸν τινα τοῦ διαπνέου ἰκέει-
 νον προωλοῦσα, καὶ ἀναμυ-
 ρνῶ μύρον τῆ μύμη τὰ βε-
 βρωμένα. Μικυλ. ὠμοῖνος
 χάρισμα καὶ ταῦτα διανοῦμε-
 ν. Ἐπὶ δὲ σὺ προθυμῆ, καὶ
 ἐν λέγω. ἢ πρότερον, ὦ Πυ-
 θάγορα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ
 διαπνέσας, ἐν ἀπαύσει τοῦ βίῳ,
 τύχη τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνου-
 χθες τοῦ Εὐκράτη. καὶ ἐγὼ
 μὲν προσαπέμω αὐτῶν, ὥσπερ
 αἰθερὸν διασπίτω, ἀπημαρ-
 τώμην, ὡς μὴ κατασχέωμαι
 αὐτῶν, ἐν σφίγγῃ τοῦ τέλ-
 θωνι συμπαραμαρτῶν. ὁ δὲ,
 Μικυλῆ, φησι, θυγατρὸς τίς
 μεροῖσι τῶ γυνήθια, καὶ πα-
 ρικαίεσα τῶν φίλων μόλις
 τοκός. ἐπὶ δὲ τινα φασίμ
 αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα, ἐχ-
 οῦν τε εἶναι ξυδιαπνέω
 μὲν ἡμῶν. σὺ αὐτὸ ἰκέειν
 ἰκελευσάμεν. Ἐγὼ μὲν ὅ γε
 ληθεῖς αὐτὸς ἔπη ἀφίξεσθαι.
 ἔτι νῦν γε ἀμφιβολός εἶ. τὸτο

ἀρῶ

eius loco venito lotus: nisi ipse forte qui vocatus est, semet ad-
 futurum renunciáris. nam nūc quidem ambigit. Hoc vbi au-
 disse,

omnia. Nihil enim prohi-
 bette denuò canare, si ve-
 luti somnium quoddam eius
 cæne reducas, & quæ tum
 ederis, rursum commemorati-
 one quasi rumines. M I C
 T Credebam molestum fu-
 turum me, si hæc quoque re-
 tulissem: verum posteaquam
 tu desideras, en id quoque
 narrabo. Quum nunquam
 ante hæc in vita cenâsem a-
 pud ullum diuitem, ὁ Pys-
 thagora, heri bona quæpiam
 fortuna in Eucratem incidit:
 atque ego quidem simulat-
 que dominum illum salutaf-
 sem, ita uti consueveram,
 subducebam me: ne pudorẽ
 illi essem, si lacera in vestie
 fuisset affectatus. At illes
 Micylle, inquit, hodie natas
 litia filie celebros plurimòs
 que ad cõuiuium amicos in-
 uitavi: verum quoniam as-
 iunt quendam ex his incom-
 moda esse valetudine, ne-
 que posse pariter ad conui-
 uium nostrum accedere: igitur

κούσας ἐγὼ, προσκυνώσας ἀ-
 πήμεν, εὐχόμενον ἅπασιν θεοῖς,
 ὑπιάλομαι τινα, ἢ κλοῦσιν ἢ
 ποδάλγαρον ἐπιπέμψαι ἡμα-
 δακτισμῶσι ἐπέμψω, οὐ ἐπι-
 στροφῆς ἐγὼ, ἢ ἀντίστατον ἢ
 ἀνάδοχον ἢ κικλήμενον, καὶ τὸ
 ἀχειροτέρως, ἀπὸνα μάλιστα ἐπι-
 θείμεν, σωτηρίας ἐπισκοπῶν, ὅς
 ποσάπερ τὸ σιχέον ἄν, ἢ πη-
 οῖκα ἢ δὲ κληθῆσθαι δέοι. ἡ-
 κεδνὸν ποτὶ ὁ κωρὸς ἀγίον, ἢ
 πῆς τὰχ ἢ ἐμῶν ἀπρὶψας,
 ἀπέρχομαι, ἡσυχίας μάλα ἐ-
 σχηματισμένη, ἀντιστήσας
 εὐδελόνοισιν, ὡς ἐπὶ τῆ κατα-
 φωτῆρος ἡσυχίας ἢ ἀναβολῆ. κατ-
 ταλαμῆδον τῆ πῆς τῶς θύ-
 ρας ἀπὸς τῆ ποσῆς, ἢ δὲ ἡ-
 κεδνόν, πορὰ ἄλλω ἀπὸ τῆ ἀ-
 φερῆς ἡσυχίας, ὡς ἐπὶ τῆ
 σταπυλῆς ἢ δὲ, ἢ νοσῆς ἡσυχίας
 ποσῆς, καὶ ἡσυχίας δὲ ποσῆς ἐ-
 ρων, ἢ πῆς ποσῆς, καὶ ἢ πῆ-
 βηθῆς, καὶ ἐπιπέμψαι μάλιστα
 τῆ καὶ ἀνοσπῆς ποσῆς, ὡς ἡσυχίας
 ἀπὸ δὲ, καὶ ἀνοσπῆς ποσῆς, ἢ
 πῆς τὰ ἐξήκοντα ἢ πῆς ποσῆς.
 ἐπιπέμψαι

disse, adorato diuine disces
 debā, omnes obsecrans deos,
 ut algidam febrem aliquam,
 aut laterum dolorem, aut po-
 dagram morbi auctariū im-
 mitterent v: letudinario illi,
 cuius ego sella occupator,
 cœnæq; vicarius ἢ heres os-
 rā vocatus. Interim hoc spa-
 tij quod vsque ad balnei tem-
 pus intercessis longissimum,
 seculum esse iudicabam: dū
 subinde respicio quos pedum
 esse v litera, et quando illos
 iam lauisse consentaneū ef-
 fet. Hic vbi tempus tandem
 aduenisset, ocyus me corrip-
 pio, atq; ab eo, nitide admo-
 dum cultus, sic obuerso pal-
 liolo, ut qua esset parte pu-
 rissimū, ea videretur. Offens-
 do aut ad fores ἢ alios com-
 plures, in quibus etiam illum
 (gestabatur autē à viris qua-
 tuor) cuius eram subcōiua
 vocatus, qui malè habere di-
 ctus erat, atq; id etiam præ-
 se ferebat, quod afflicta esset
 valetudine: nā ex alto gema-
 bat, tussiebatq; ac screabat velut ex abdito: quodq; ægrè gra-
 dederetur, totus pallidus ac tumens, annos natus circiter 60.

ἐκείνῳ δὲ φιλόσοφος τις εἶπ',
 ἔπειθ' ἐπὶ τὰ μαθήματα φησὶν ἀν-
 τιστῆναι, ὃ γὰρ πάσι μάλιστα τρα-
 γικὸς τῶν ἐκ τῆς βολῆς λου-
 οῦσιν. καὶ αὐτὸς μὲν δὲ Ἀρχι-
 βίου τῷ ἰατρῷ, διότι ὅπως ἔ-
 χων ἀφίκετο, τὰ καθήκοντα,
 ἔειπεν, ὅτι καὶ προδιδόναι ἢ τὰ
 τὰ, φιλόσοφοι ἄνθρωποι, καὶ μὴ
 μόνον νόσοι ἐμποδῶν ἰσθάν-
 ται ἢ γίνονται γὰρ Εὐκράτης ὑπε-
 περιστάσθαι πρὸς ἡμᾶς ὅμι-
 νος, ἀπορῆζα, ἀλλ' ἰωαννίσι-
 τῶσι, τῶν οἰκοῦντων παρὰ σιαν-
 τῶν μάλλον ἀρδανῶν ἰδέοις,
 ἢ πρὶν ἰσθῶν συμποσίωσι σα-
 ναξίμψα μὲν τῶν ψυχῶν,
 μὴ τὰ τὸ φλέγμα τῶν ἰκάνῶ
 μὴ οὐδ' ἀπὸ μιγαλοφροσύνης
 ἰπποκράτει τῷ ἀκροατικῶν τῶν
 σκάμμα τῶν ἰσθῶν δὲ με-
 τὰ μικρῶν ὁ Εὐκράτης κλη-
 μῆς τῶν, καὶ ἰδὼν τὸν Θεόδο-
 πολιν, τῶν τῶν δὲ φιλόσοφῶν
 ἰκαλῶτο διδάσκαλιν, φη-
 σιν, εἰ μὴ ἰπποκράτης αὐτὸς ἦ-
 κεν πρὸς ἡμᾶς. ὁ μῆτιρ δὲ ἄν-
 τι τῶν ἐκείνῳ καὶ ἀπόντι γὰρ
 ἴπποκράτη ἐξῆς ἐπίσκητο ἄν.

καὶ

nihil deterius tibi fuerat fu-
 urum, si quidem etiam absenti omnia ordine missa fuissent.

Hæc

X Ferebatur autem philoso-
 phus quispiam esse ex his qui
 apud adolescentulos nugæ
 deblaterant. At barba mirè
 erat tragica, id est, hircina.
 supra quæ credi posse iôforis
 egens. Porro increpantem Ara-
 chibio medico, quamobrem
 quum ita esset affectus, adue-
 nisset: Non oportet, inquit,
 promissa deserere, præsertim
 hominem philosophū, etiam
 si mille urgeant & instent
 morbi. Putabam enim Eucra-
 tes sese à nobis haberi ludi-
 brio. Haudquaquam, inquit
 ego: imò collaudabit, si do-
 mi potius apud te velis emo-
 ri, quàm in cōiuitio animā vnā
 cum phlegmate excreās. At-
 que ille quidem præ arrogā-
 tia dissimulabat sese dicte-
 riū audisse. Haud multò post
 accessit & Eucrates iam lo-
 tus: conspectoq; Thestopo-
 lide (nam iderat philosopho
 nomen) Præceptor, inquit,
 probè quidē factū abs te, quòd
 ipse ad nos veneris: tamen si
 nihilo deterius tibi fuerat fu-

καὶ ἄμα λέγων ἔσθαι, χῆρας
 ὄριζον αὐτῷ, καταδουμήσθαι
 ἢ τοῖς οὐκ ἴστας. ἐγὼ δὲ ἔρ' ἀπίε
 ναυαπρσκαυαζόμενον. ὃ δ' ἐπι-
 σπαράξας, καὶ ἐπιπολὺν ἐνδοιά-
 ζει, ἐπ' αὐτὸν πάντων συνθροπῶν
 εἰδὼς, πᾶσι δὲ, ἔφη, καὶ σὺ, ὦ Μί-
 κυλλε, καὶ σὺ δ' ἐπὶ μὲ ἴ-
 μῶν. ἢ ἦρ' ἔγ' ἐγὼ κελύσθαι,
 ἐφ' ἧ γυναικωνίτιδι, μετὰ τ'
 αἰγρὸς ἐπαθλῶν, ὡς σὺ χό-
 ραν ἔχης. ἔσθαι δ' ἔρ' μάτην ἡ
 κ' ὅταν ἄν παρὰ μιν ἴδῃ, αἰ-
 σχώμεν. ὅτι ἰδοὺς ἐξελθὼν
 λακύναι τῷ συμποσίῳ τὸ πᾶ-
 λίδιον ἢ ἔνδρατος. ἡ ἀπὸ δὲ κα-
 τακλινῶν κούρας ἡ πρῶτον
 μὲν ἀράμφοι, ἀνέθει. ὅτι ὅτι
 σμόπολις, ἢ ἀπραγμόνος, ἢ
 Δία, πρῶτος, οἶμαι, ἢ ἀνίστοι
 ἀμειλίβης, ἢ ἀκαχρία πρὸς
 ὅτι αὐτῷ πάντων, ὡς ἀγ-
 μέσοι ἐν τῷ σχήματι, ἢ ἐπιπο-
 λὺν κατ' ἑρῆμ διώων. εἶτα μη-
 δὲ δὲ ἀνιχομῶν πηλοστον κα-
 τακλινῶν αὐτῷ, ἢ μετὰ κατ' ἀκλινῶ-
 σι φροντῶν, ὡς ὁμοπαίσοι
 εἶναι,

Hæc simul atq; dixerat, in-
 trogreditur, manus illi por-
 rigens pariter & famulis in-
 mitenti. Ego igitur iam
 abire parabam, verum ille
 conuersus, vbi diu secum
 hæstasset, posteaquam me
 tristem admodum videret :
 Ades, inquit, tu quoque, Mia-
 cylle, ac nobiscum cæna :
 Nam filium in mulierum cõ-
 clauu vna cum matre conui-
 uium agere iubebo, quò tiã
 bisu locus Ingrediebar ita-
 que, quum parùm abfuerit
 vi lupus frustra hians dis-
 cederem : verum ingredies-
 bar pudefactus, quod Eus-
 cratis filiolum è conuiuio
 viderer expulsisse. Ast vbi
 iam tempus esset, vt discum-
 beremus, primùm tollentes
 Thesmopolin composuerunt,
 haud sine negotio per Io-
 uem, quinque (si Dÿs pla-
 cet) proceri iuuenes, ceruicis
 calia illi supponentes vndia
 quaque : quò nimirum in eod-
 em habitu permanere, ac longum etiam tempus durare
 posset. Deinde vbi nemo iam tolerare posset, vt iuxta il-
 lum accumberet, me adductum reclinant, vt eadem in mensa
 essemus.

ἄρβυ. τὸν τοῦ θεν ἰδαιπνῶν, ὃ
 Πυθαγόρα, πολυπόσητι, καὶ
 πολυκίρου δαιπνον, ἐπι χυσοῦ
 πομπῆ, καὶ ἀρβυρε. καὶ ἐπὶ ἀματῶ
 λῶ χυσαῖ, καὶ δίακονοὶ ἰσραῖοι,
 καὶ μισοργγοί, καὶ γυλωτοποιοί,
 καὶ ὄλωε, ἢ δίστη τις λῶ ἢ διστρι-
 βῆ: πολὺ ἀματῶν μὲν ἰλύπει ὀ
 μείεως, ὁ Θεομόπολις ἐνο-
 χλῶν, καὶ ἀριτλῶ τινὰ πρὸς μὲ
 δειξίωμ, καὶ διδασκαρ, ὡς αὐ
 ἄλο ἀρφασῆς μίαν κατα-
 φασιν ἀρτελῶσι, καὶ ὡς, ἢ ἢ
 μίρα ὄσῃ, καὶ ἐν ἐστμ. ἐνίσι δὲ
 καὶ ἰσραῖα ἰφασκν ἐνοί μοι,
 καὶ ἰσραῖα πομπῆ δὲ μὲ δλο-
 μῶ προσηροσφῶν σινά-
 ρε, καὶ ἰσραῖ μιν ὅ τῶ ἀνπρο-
 σάλεω, καὶ ἰσραῖ ἀκέρμ τῶν ἰσ-
 θαεσίωμ ἢ ἀδούτων. Ἰντο
 μῆ ἰσ, ὃ Ἀλεκρῶν, τὸ δῆλ
 πορ. Ἀλίκ. ἐχ ἡδίστην, ὃ Μί-
 κωμι, καὶ μάρισα ἐπὶ σω-
 κληρῶθης ὡ λήρω ἐκένω γέ-
 ροντι. Μικ. ἀκουε δὲ καὶ τὸ
 ἰστανιον. ὦ μω ἦδ τὸν Εὐ-
 κράτω αὐτόν, ἄπαλα ὄντα,
 ἐκ οἰδῆ, ὅπως ἀρθνύσκεμ:

essemus. Z Deinceps cenaba
 mus, ὁ Pythagora opiparam
 quandam & variam cenam,
 multoq; in auro, multo item
 argento. Pocula erāt aurea,
 ministri formosi: tum cantos
 res, & concitandi risus arti-
 fices. In summa, iucūdisima
 quæpiam erat vita: nisi quòd
 vnu quiddam me vehementer
 malè habebat, Theismopolis
 obstrepens atque obiurbans,
 virtutem nescio quam mihi
 cōmemorans, docensq; quòd
 α due negationes vnam effi-
 cerēt affirmationem: quòd q;
 si dies sit, nox non fit. Non
 nunquam & cornua mihi dā
 litabat esse: atque id genus
 multa philosophabatur. ev-
 game, quibus eiusmodi nihil
 opus: planeq; voluptatem in-
 terpellatione minuebat, quò
 non sineret exaudi eos, qui
 cithara voceq; canebat. Ha-
 bes, Galle, de cœna. G A L.
 Non admodū suavi Micylle:
 maxime posteaquā cum illo
 deliro sene fortitus eras ac-

cubiū. M I C. Audi nūc insomniū. Visus enim mihi Eucrates
 ipse, quū orbus esset liberis, nescio quomodo è visa decedere.

Dehinc

ἔτα προσκαλιόσασί με, καὶ
 εὐθὺς ἄκας ἐμύρον, ἐν αἰς λη-
 ρονόμῳ. Ὡς ἀπώλωρ ἐν δ, μι-
 κρόν ἐπιχόρῳ ἀφθάνειν. ἐς
 μωτέρῳ ἢ παρὰ δούλα ἐς τὴν
 εὐσίαν, τὸ μὲν χυθίον ἢ τὸ ἀρ-
 ζυθειον ἐξαντήν, ἀκάφως τι-
 σὶ μεγάλας, ἀφ' αὐτῶν τε ἢ πο-
 λὺν ἐπιρρέον. τὰ δ' ἄλλα, τὴν
 ἰδιότητα καὶ τραπέζας, καὶ ἐκπέ-
 ματα, καὶ εὐκρίτους, πάντ' ἐ-
 μά, ὡς τὸ ἀκός, ἄν. ἔτα ἐξέ-
 λαυον ἐπιλάων ἰάους, ἐξυ-
 πλάζων, πειθὺν καὶ ἄπασι
 τοῖς ὀρῶσι, καὶ ἀπ' ἄθρον, καὶ
 πρὸ ἔθρον ποιοῖ, καὶ πειρί-
 πονον, ἢ ἱπποῦς πλάεις. ἐν δ' ἢ
 τὴν ἰδιότητα τὴν ἀκάνθ' ἔχωρ,
 καὶ ἀκλῆσιος βαρῆς, ὅσον
 ἐκκαὶ δέκα, ἐξυμμεγύς τ' ἀκ-
 κήλων, ἐκκλῶσον ἐστίασιν τι-
 να λαμπρὰν ἐν τρεπιθώσας, ἐς
 ἱποδοχὴν τῶν φίλων. οἱ δ',
 ὡς ἐν ὀνείρω ἀκός, ἢ δὴ παρ' ἡ-
 Ἐρ' ἢ τὸ δῆνον ἄρτι σω-
 μοίετο, καὶ ὁ πόντος σω-
 μορῆτο. ἐν τῶν ὄντα με,
 καὶ ἐκδοχίας προπίνουσα ἐν
 χυθῶς φιάλους, ἐκασῶ πα-
 ρούτων, ἢ δὲ τ' ἠλακῶν καὶ ἐκ-
 φηλίας πρᾶβιβερὲ ὀνibus qui

Dehinc ubi me accessisset, ac-
 testamentū cōdidisset, quo me
 in solidū heredē, omnīū scri-
 pserat, paulo tempore supers-
 stes emori. & Porro ipse vide-
 bar adire facultates: & tum
 aurū argentumq; ingenibus
 quibusdā scaphis exhaurire;
 perpeiuo subscauriēs, et affa-
 tum affluens: tum autem ve-
 stes, mensas, pocula, minia-
 stros, omnia mea, ut parē-
 rat, esse. Postea candido ve-
 hiculo vectabar resupinus,
 cunctis, qui intuebantur, con-
 spiciendus, & admirandus.
 Accurrebant permulti, ac
 circumequitabant: complu-
 res sequebantur. Ego inte-
 rim illius indutus vestitum,
 & annulos gerens circiter
 sedecim digitis insertos, epu-
 lum quoddam splendidum
 iubebam adornari, quo ami-
 cos acciperem. Iamq; illi, ita
 ut in somnio fieri consenta-
 neum est, aderant: iam epulae
 erāt cōportatae: iam potus ex
 animi sententia ministratus.
 In his quū versarer, & aureis
 tentur

ἢ ἱρασιμώτεροι φαίνονται, συ-
 νανὰ πλεῖστα μὲν χρυσίου, καὶ
 συναπολέμπουσα μὲν αὐτῶν.
 καὶ τοὶ τὰ ἦ, σὰ, ὃ χρυσοκό-
 μι, μίηρα, ἢ Πάνθη ἢ δὲ ἄλλοι
 ἐτίμας τὸ χρυσίου. ὃ δὲ πάλιν
 τῶν θεῶν πατὴρ καὶ ἀνθρώπων,
 ὃ Κρόνος καὶ Πέας, ὃς ποτε ἠρά-
 σθη ἢ Ἀργολικῆς ἐκάνης μί-
 ρανθ' ἐκ ἐχρονῆς ὃ, τίρας-
 μιώτερον αὐτὸν μεταβῶλοι,
 ὃ δὲ ὅπως ἂν δὲ φέρει τῶν
 Ἀκείσις τὴν φρεσίν' ἀκείας
 ἢ δὲ πῶς ἂν χρυσίου ἰγνίω, καὶ
 ἔνθ' ἂν ἴσῃ τῆς, σὺν τῇ
 ἀγαπωμένη. ὡς τί ἂν σοὶ τὸ
 ἔγωγε τὸ ἐπιλέγομαι, ὃ ἔσ' μὲν
 κείας πρὸς χεῖρα ὃ χρυσοῦς, ὡς δὲ
 εἰς ἂν πρὸν, καλῶς τὴν αὐτῶν,
 καὶ ἔσ' ἂν ἴσῃ ἂν πρὸν.
 ἔτα, τιμὴν καὶ δόξαν συνά-
 πτωρ, ἢ ἔξ ἀφανῶν ἢ ἀδύων
 ἐνίοτε πρὸς δόξαν ἢ ἀοιδίμους
 ἐν βραχὺ τῆσιν, τὸν γέγονα
 γοῶ μοι ἢ ὁ μόνον οἶδα, ἢ
 Σίμωνα, ὃ πῶς ποτὲ ἀδύων
 ἔτα παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸ ἔνθ'
 ἔγωγε τοῖς Κρονίοις, ἀπο τὸ-
 μος

liores atq; amabiliores vide-
 bantur quòd essent auro res-
 ligata, unáq; cum eo relin-
 erent. Neq; isthuc nouum
 est, auricome, si tu Pantho
 patre prognatus, aurum in
 precio habuisti. quin & i-
 pse Deorum omnium homi-
 numq; pater ille, & Saturno
 Rheaq; progenitus, quum
 Argolicam illam puellam
 adamaret, ubi nihil mueni-
 ret amabilium in quod sese
 transformaret, neque quò
 Acrisij custodias posset cor-
 rumpere, audisti uidelicet ut
 aurum sit facius, atque ita
 per regulas illapsus potius
 est ea quam deperibat. Iam
 verò quid tibi commemorem
 quàm multos usus præbeat
 aurum? & tu eos quibus ad-
 fuerit, formosos & sapien-
 tes & potentes reddat, de-
 cus & gloriam illis concil-
 lians? vñq; nonnunquam ex
 obscuris & infamib. claros
 ac celebres repente efficiat?
 Nā nosti vicinū mihi & eius-
 dē artificij Simonē, qui paucis
 antè dieb. apud me cœnauit, quū
 legumē coquerem & Saturna-
 libus,

ἴδῃ πρὸς δὲ τῶν ἑπιπέμων ἔτι ἡμῶν.
 ἔραχθῃ τοῦτο ἰδὼν μὲν ἰδῶν
 πρὸς αὐτὰ χαῖρε, ἔφω, ὦ Σί-
 μων. ὁ δὲ ἀγανακτῆσθαι ἔπασ-
 τε, ἔφη, ἔσθ' ἄλλο τι, μὴ κατὰ
 συνήθειαν μὲν τὸ νομα. οὐ γὰρ
 Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὄνομα
 μάλομαι. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι
 καὶ ἰρῶσιρ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν
 ἠγάσθη. ὁ δὲ ἐβλάστη καὶ
 πρὸς ταύτας, καὶ ἄνθρωποι, καὶ
 τὰς μὲν πρὸς αὐτὰς, καὶ ἰσχυρῶς
 ὄντων, αὐτὸς δὲ ἀποκρίσθη ἀντιθέ-
 αὐτὰς, ἀμνηστῆρα ὄντων ὅτι
 ἄλλο τι καὶ μεταποιῶ τὸς ἀμορ-
 φοτέρους, καὶ ἰρασιμῶς ἀπερ-
 γάστου, ὡς αὐτὸν ποικιλῶς
 ἔκλυον ἑσθ' ἰσχυρῶς. ἀνέας δὲ καὶ
 τῶν ποικιλῶν νεύοντων. ὡς
 χρυσῶς, ἀξίωμα ἡδονῶν
 ἡδονῶν. ἢ χρυσῶς γὰρ ὄντων,
 ὅς βροτῶν ἔχεται ἡδονῶν. ἀλλὰ τί
 μεταξὺ ἰσχυρῶν, ὦ Ἀλλε-
 γου, ἢ ἄλλο τι ἀνοί-
 ας, ὦ Μικυλλε, ἢ οὐ τὰ ὅμοια
 τοῖς ὁμοῖοις ἐξήμερασαι, περὶ

iamque nos ne aspiciat quidem.
 Etenim nuper quum illum
 procedentem conspexissem :
 Salve, inquam, Simon. At
 ille indigne ferens : Edicite,
 inquit, mendico isti, ne
 vocabulum meum diminuat.
 neque enim Simon, sed Si-
 monides appellor. Porro
 (quod est omnium maxis-
 mum) mulieres etiam illius
 amore capiuntur. Atque is
 quidem eludit eas, ac fasti-
 dit, & alias quidem admit-
 tit, comisque sese præbet : alie
 porro quæ negliguntur, ne-
 cem confiteiuras sibi minis-
 tantur. Vides quantas com-
 moditates pariat aurum, quan-
 do quidem eos qui sunt de-
 formosissimi, transfigurat &
 amabiles reddit, & non secus
 atque estus ille poeticus. Au-
 dis insuper & v à Poëtis di-
 ctum :

O aurum auspiciata res,
 & ostentum optimum.

Et rursum :

Aurum est quod opibus imperat mortalium.

Sed quid interim risisti, Galle? GAL. § Quoniam tu
 quoque per inscitiam, Micylle, simili modo falleris opi-
 nione

ἢ τῶν πλοσίων οἰσ', ἐν ἰδίῳ,
 πῶν ἀθλιότερον ὑμῶν τὸν
 βίον βίσει λίγω δὲ σοι, ἢ πεί-
 νης, καὶ πλοσίων ὡς ποικίλως
 ἡνώμην, καὶ ἄπαντ' ὅ βίον
 περιπαράμην, μετὰ μικρὸν
 ἢ καὶ αὐτὸς εἶσι ἕκαστῳ. Μί-
 νη δὲ αἰ, ἡμερὸς γοῶν ἡδύς καὶ
 ἐπ' αὐτὸν ὄπως ἡκωλύς, καὶ ἄ-
 σάτοια τῷ βίῳ ἕκαστῳ. ΑΛ-
 ἄκουε, τοσούτῳ γιπεσθῆς,
 μηδὲν ἄ μὲ ὄνδρα μοι εἶδον
 βιωτὰ ἐπαράμην. Μί. ἰμῶ,
 ἢ Ἀλικυρόν; οὐτὸν τοι ἡσίοι
 ὅ πελάγας γὰρ με δοιδροῦ-
 σά σοι. ἀλλὰ ἐπεὶ, ὅπ' εὐ-
 φόρῳ ἀρξάμενος, ὄπως ἐς Πυ-
 θαγόραν μετεβλήθης. ἄτα ἐ-
 στί, ἄχει ἢ Ἀλικυρόν ὅ ἐ-
 κτε γὰρ σὲ ποικίλα καὶ ἰδέην
 καὶ παθεῖν, ἐν ποικίλῳ
 τοῖς βίοις. ΑΛ. ὡς ἢ ἐξ Ἀπόλ-
 λων ὅ τὸ πρότερον ἢ ψυχὴ μοι
 κατὰ πλάμην εἰς τὴν γλῶσσαν, ἐν
 τῷ ἰσθμῷ ὄπως σῶμα, ἢ τινὰ
 τῶ

mione de diuitibus, quem-
 admodum vulgus : verum
 (crede mihi) longè etiam
 ærumnosiorẽ vitam viuunt,
 quàm vos. Hæc autẽ loquor,
 qui ipse ὁ pauper, ὁ δι-
 ues aliquando fuerim, atque
 omne vite genus sim exper-
 tus. Porro paulò post ipse
 quoq; hæc omnia cognosces.
 M I C. ο Per Iouem, tempe-
 stiuum iam est, vt ὁ tu re-
 feras quemadmodũ sit trans-
 figuratus, ὁ quid in vno-
 quoque vite genere perspex-
 eris. GAL. Auscultas,
 ὁ hoc tantum præmonitus,
 me neminem feliciorẽ in
 vita, quàm tu sis, vnquam vi-
 disse. M I C Y. Quàm ego
 sum, ὁ Galle? Hanc felicita-
 tem tibi ipsi imprecor. Nam
 videre me tibi ridendũ pro-
 ponere. Verum age, narra,
 exordiens ab Euphorbo, quo
 pacto fueris in Pythagoram
 transformatus: deinceps ordi-

ne ad Gallũ vsq;. Consentaneum enim est te varias res tum vi-
 disse, tum tulisse, nimirum tam diuersis vite formis. GAL.
 ὁ Quemadmodum inuitò ab Apolline profecta anima in terram
 deuolarit, ὁ corpus humanum subierit, vt illic

SOMNIVM, SEV GALLVS. 613

ἰόραρ ἦκου. τίος δ' ὠφέλιμ-
 νορ ἄοιυθ' ἰσός, ἄχει δὲ ὁ
 Μήσαρχ' ἔξβ' ἄσπταί μοι
 τὸν οἶνον. Μί. ἄσιτ' ἄρ, ὃ
 τὰρ, καὶ ἄσπταθ' ; Ἀλλ. ἢ μά-
 να. ὃ ἔξβ' ἄσπταθ' , ἢ μόνω
 τῷ σώματι. Μί. ἐκούω τὰ ἐν
 ἰνία πρότερον μοι ἄπ' ἑοιῶν.
 τα ἴω, οἶα φησιρ Ομηρος γνέ-
 σθαι αὐτά; Ἀλλ. πόθρ' ἐκέ-
 νθ' ἑπίσταθ', ὃ Μίνυα, ὅς γιν-
 νομόρων ἐκένωρ, ἐωμυθ'
 ἐν Βάκτροις ἴω; ἐγὼ δ' ἔσθ' ὅτ' ὁρ-
 σοι φημι ἄπερ φέεις, μὴ δ' ἔρε-
 νίδαα τότε μῦθε τὸν Αἴαντα
 ἔτο μέγαρ, μῦθε πλὴν Ἐλένη
 αὐτὴν οὐτο ἰακλῶ, ὡς οἶον).
 ἔσθ' ὁρ φέ λακλῶ μὴ τινα,
 καὶ ἐπιμύκκωρ προχλορ, ὡς
 ἀνάσθ' ἐν ἑκένου θυγατέρα ἔ-
 ναι. τὰ πὰ δ' ὡς ἐν προδὲν-
 τιρ, ἢ λιμῶτιρ σχεδὸρ ἢ Βρά-
 θης ἴω γι Θησῖς πρῶτωρ ἄρ-
 πὰς, ἐν Αφιδναῖς ἔχει, ἐπ' ἄ
 ἢ Ἡρακλῆα γνόμεθ'. ὃ ἔξ Η-
 ρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν
 κατὰ τὸς πατέρας ἡμῶν, τὸς

ueni. Porro eousq; absq; te-
 cto perdurabā, donec Mne-
 sarchus aliquādo mibi q; do-
 mum edificaret. MICY.
 Obscuro te, num absque cin-
 bo potuē? GAL. Maxi-
 mé. Nihil enim istis rebus
 opus, nisi corpori duntia-
 xat. MIC. Illud igitur prius
 dicitō, & ea que ad Troians
 gesta sunt, num ita se ha-
 bent, qualia fuisse dixit Ho-
 merus? GAL. Quinam
 ille scire potuisset, Micylle,
 qui quidem dum ista gere-
 bantur, ipse camelus erat
 & in Bactris? Ceterum
 ego tibi tantum effabor di-
 uinitus, nihil id temporis exi-
 mium fuisse, neque Aiacem
 vsq; adeo magnum, neq; He-
 lenam adeo formosam, quem
 admodum arbitrantur. Si
 quidem vidi candida quan-
 dam & procera ceruice, ve
 hinc A cygno prognatā esse
 adsimularent: ceterum ve-
 hementer anum, æqualem

propemodum Hecubæ. Hanc Theseus primūm raptam in
 Aphidnis possedit. It vixit Hercules fermē ætate. Porro
 vō Hercules prius Troiam ceperat, patrum nostrorum

τότε μολισα. διηγάσθω γὰρ
 μοι ὁ Πάνθος ταῦτα, ἡμιδὴ
 μετακλιθεὶς ὄν, ἐν ἀκροῦσι λέ-
 γων τὸν Πραξιέα. Μι. τί δέ,
 ὁ Ληκίαιος, τοιοῦτ' ἔγωγε ἄ-
 σθητὰ παύσασθαι; ἢ μὴ οὐκ ἔ-
 λθως καὶ ταῦτα; Ἀλλ' ἐκείνῳ
 ἢ ἴδ' οὐκ ἔγνωσθαι, ὃ Μικυ-
 λῆ, ἴδ' ἂν ἔχομι σοὶ τοῦ ἀ-
 κειβῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
 διγὰρ πῶθεν ἴδ', πῶθεν οὐ-
 ἄρ; τὸ μὲν τοι ἰσθῆρον αἰετῶν,
 ἢ Πρωτοκλον ἐχθρῶς ἀ-
 σκίτατος, διηγάσθω δὲ λόγους
 τι. Μι. ἀτὰρ σὺ ὁ Μυθίασθ' ἔ-
 μακρῶν ἀχθῆσθαι, ἀλλὰ ταῦ-
 τα μὴ ἰκανῶς τὰ Πυθαγόρου
 δὲ ἴδ' ἔγνω. Ἀλλ' τὸ ἴδ' ὄν,
 ὃ Μικυλῆ, σοφιστὴς ἄνθρωπος
 πῶθεν καὶ ἴδ', οἶμαι, τὰ λεγόμε-
 ναῖσθαι. ἀπὸς δὲ οὐκ ἀπείσθαι-
 ῶς, ἴδ' ἀμείνων ἴδ' ἔγνω.
 σὺν μαθημάτων. ἀπείσθαι
 ἢ ἄσθαι ἴδ' ὄν, ὅς σὺν σοφίᾳ
 τοῖς πρὸς φήσασθαι ἴδ' ὄν, καὶ ἴδ'
 τὰ ἀδύτα κατὰ τὸν ἴδ' ὄν, ἴδ' ὄν
 τὰς βίβλους τὰς ὄν καὶ ἴδ' ὄν,
 καὶ

memoria, qui per id tempo-
 ris maxime florebat. Nam
 hac mihi Panthus narravit,
 se, quum esset admodum ad-
 dolescens, vidiss: Herculem.
 MIC. Quid autem Achila-
 les? Num taliserat, nempe
 quavis in re praestantissimus?
 an ὅ isthaec fabulamenta
 sunt? GAL. Cum illo
 quidem congressus non sum;
 neque queam adeo comper-
 te de rebus Graecorum dices
 re. Etenim qui scire potui,
 quum hostis essem? Certè
 B Patroclum illius amicum,
 haud ita magno negotio
 peremi lancea dissectum &
 MIC. Deinde te Mene-
 laus minore negotio. Ve-
 rum istis de rebus satis: nunc
 res Pythagoricas refer. GA.
 Γ Illud in summa, Micylle,
 sophista quispiam eram (os-
 portet enim videlicet fate-
 ri verum) alioqui non im-
 peritus, neque inexercita-
 tus in honestissimis disci-
 plinis. Profectus sum autem
 in Aegyptum, quò cum prophetis congregeder, de sapientia
 communicaturus. Hic adyta subij, atq; ibi Δ Ori ὃ Isidis li-
 bros

καὶ αὐτὸς εἰς Ἰταλίαν ἰκνησθε-
 σας, ὅτω δὲ ἔθνη τὸς ἑατ'
 ἰκῆνα Ἐθλῶας, ὡς ἔθνη ἴ-
 θλων μ. Μι. ἤκουσα ταῦτα, καὶ
 ὡς λόξας ἀναβιβασθεῖς ἀ-
 ποθανῶν, καὶ ὡς χυθῶν τὸν
 μῦθον ἐπιλείξασθαι ποτε αὐ-
 τοῖς. ἰκῆνο δὲ μοι εἴπε, τί βί-
 ἐπῆθε νόμον ποίησαδα,
 μήτε ἑσθῶν, μήτε ἑνάμων
 ἰθλιερ. Ἀλε. μὴ ἀνάκειναι τὰ
 τοιαῦτα, ἃ Μίκυλλε. Μι. εἰς
 τί, ἃ Δικηκρόνους; Ἀλε. ὅτι
 ἀσχωροῦμαι λέγειν πῶς οἱ
 τῶν ἀνθρώπων ἴπυρ αὐτῶν.
 Μι. καὶ μὴ ἐδὲν ὄντων ἰ-
 χελῶν λέγειν πῶς ἀνθρώπων ἀ-
 νοικῶν καὶ φίλων; Δικηκρό-
 νου ἔδ' ἐν ἄρ' εἴποιμι ἔτι.
 Ἀλε. ἐδὲν ὄντων, ἐδὲ σοφῶν
 ἑλῶ, ἃ δ' ἑσθῶν ὅτι εἰ μὴ
 τὰ σωθῆναι καὶ ταῦτα τοῖς
 πολλοῖς νομίζοιμι, ἤκιστα ἐπι-
 σπασομαι τὸς ἀνθρώπους ἐς
 τὸ θαῦμα: ὅσοι δ' ἄρ' ἔφριζοι-
 μι, τοσοῦτο ἑανόντες ὅτι οὐκ
 Nihil sani, neque præclari quicquam erat: verum ani-
 maduertebam, si consuetam modò, ac eadem quæ vulgo tra-
 duntur à multis. præcepissem, non fore ut mortales in admira-
 tionem adducerem, sed quò peregriniora magisq; aliena pro-
 posuissem, futurum ut hoc magis nouus, magisq; videretur ad-

broz perdidici. Post rursus
 in Italiam renauigabam, ac
 Græcos iuxta ea quæ in Aeg-
 ypto didiceram, ita insti-
 tui, ut me proinde ac deum
 suspicerent. MIC. Equi-
 dem inaudieram isthæc:
 præterea quemadmodum cre-
 ditus fueris defunctus in
 vitam rediisse, vix aureum
 femur illis subinde osten-
 deris. Verum illud mihi di-
 cito, quid tibi veni in mens-
 tem, ut legem statueres, uti
 neque carnibus neque fa-
 bis vescerentur homines?
 GAL. Ne perconteris ista,
 Micylle. MIC. Quam ob-
 rem, ô Galle? GAL. Nam
 pudet hisce de rebus ve-
 rum fateri. MIC. Atqui
 non conuenit uti id face-
 re graueris apud homi-
 nem contubernalem & a-
 micum: nam herum post-
 hac absit ut dixerim. GAL.
 Nihil sani, neque præclari quicquam erat: verum ani-
 maduertebam, si consuetam modò, ac eadem quæ vulgo tra-
 duntur à multis. præcepissem, non fore ut mortales in admira-
 tionem adducerem, sed quò peregriniora magisq; aliena pro-
 posuissem, futurum ut hoc magis nouus, magisq; videretur ad-
 mirandus.

αὐτῶν ἰσθῶσαι. ἵθ' ἔτι λανο-
 ποιῶν ἐπὶ οὐλῶν, ἀπόρρητον
 ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς
 ἐπέφρασε ἄλλοι ἄλλως, ἅ-
 παντων ἐκπύλλουσαι, καθάπερ
 περ ἐν τοῖς ἀσαφῶσι ἔχρησ-
 μιῶν. Μί. ὁρᾷ καταγλιῶς μὲν
 ἢ σὺ ἐν τῷ μέγαλοσθένῳ, ὅσον
 Κροτωνιατῶν, καὶ Μεταπον-
 τίων καὶ Τραντίνων, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀφάνων, σοὶ ἰσομῆ-
 νων, καὶ προσκυνοῦσάντων τὰ
 ἔχρη, ἀσὺν πατρῶν ἀρχαίμπα-
 νοῖς ἀρλουσάμενος ἢ Πυ-
 θαγόραν, τίνα μετρηφιάσω
 μετ' αὐτόν; Αἰ. Ασπασίαν
 τὴν ἐν Μιλήτῳ ἑταῖραν. Μί.
 φύ τὸ λέγεις καὶ γινώσκεις
 οὐτο ἐν τοῖς ἄλλοις, ὁ Πυθα-
 γόρας; καὶ ἴδ' ὡς ἔχρησθ' ὅτι
 καὶ σὺ ὡτόκας, ὡ ἄσ
 ἀκτυρόνων γυναικῶτατε, καὶ
 σὺ ἠὲ Πεικλή, Ασπασία
 ἦσα; καὶ ἵκνας ἀπ' αὐτῆς, καὶ
 ἔειπα ἔξαινον, καὶ ἐρόντων κα-
 τήγῳ, καὶ ἐγὼ καί τις ἐς τὸ
 ἑταίρικόν; Αἰ. πάντα ταῦ-
 τὰ. Μί. Periclem habebas, iam Aspasia videlicet, atque ex illo
 gravida facta es? Pratered lanam tondebas, tramamq; de-
 ducebas? Postremo meretricum in morem gestiebas, vul-
 tumq; componebas? GAL.

mirandus. Proinde instituerā
 in animo, noue quiddā rei
 designare, eiusmodi propo-
 sitio decreto, cuius causa
 esset inexplicabilis, quod vi-
 delicet alijs aliud coniectan-
 tibus, omnes redderentur
 attoniti: quemadmodum in
 obscuris oraculis solet v-
 su venire. MIC. Illud via
 de, ut rides me tu quoque,
 non minus atque E Cro-
 toniatas, ac Metaponticos,
 & Tarantinos, cumq; his
 alios, qui muti sequuntur.
 tuq; adorant vestigia, quæ
 tu calcata reliquisti. Ve-
 rum ubi Pythagoram exue-
 ras, quem post eum indui-
 stit? GAL. Aspasia Mī-
 letensem illam meretricem.
 MIC. Papæ quid ego au-
 dio? H Siquidem inter alia
 mulier quoque fuit Pythago-
 ras. Hanc fuit aliquando tē-
 pus, quo tu, Galle generosif-
 sime, oua pariebas, cumq;
 GAL. O Ista quidem omnia feci, tam-
 et si

τα ἵπολοι, ἢ μοί, ὦ ἀμὰ καὶ
 Γαργίας πῶς ἐμὲ, καὶ ὁ Εὐάσ
 τοσῶς, ὁ Κανὼς. ὡς ἀπό
 σα ἄρ' ἀποκάλυψις εἰς ἐμὲ, καὶ
 εἰς ἐκένους ἀποκάλυψις ἔσθι. Μί
 τί οὐδ', πότιρ ὦ βίος ἡδίστη
 βίω, ὅτι ἄνθρωπος, ἢ ὅτι σὶ ὁ
 Πεικλῆς ἄπυρ; Αἰ. εἶδας
 εἶορ ἔδ' ἠρώτησας, ἔδ' ἔδ' Τέ
 ρσις σὺν γυναικῶν τῶν ἀπό
 κεισιν. Μί ἀμὰ ἔξω σὺ μὴ
 εἶπες, ἰκανὸς ὁ Εὐεπίδης εἶπες
 κενεῖ τὸ τοῦδ' ἐμ, ἄσπασ, ὡς
 τῆς ἄρ' ἔλεος παρ' ἀσπίδα εἶ
 πα, ἢ ἄπαξ τῆσιν. Αἰ. καὶ
 μὴ ἀναμνήσω σὶ ὦ Μίνυα,
 εἴ εἰς μακρὰν ὁδὸν ἔσθι
 γὰρ ποτι γυνὴ καὶ σὺ, ἐν ποτῆ
 τῆ περιόδῳ ποτάκις. Μί. εἴ
 ἀπάξ ξη, ὦ Ἀδκυρὸν, ἄπαν
 τας οἰόμεν ὦ Μιλησίους ἢ Σας
 μίς εἶν; σὶ οὐδ' φασί, καὶ
 Πυθαγόραν ὄντα, τῶν ἄρα
 λαμπρῶν, ποτάκις Ἀσπας
 σίαν γυναικῶν τῶν τυράννων.
 τίς δ' ἐμὲ τῶν Ἀσπασίαν,
 ἀνὴρ ἢ γυνὴ αὐθις ἀν
 φάνης;

est non ego solus: verum &
 ante me tum I Tiresias, tum
 K Elati proles Caneui. Pro
 inde quicquid in me conui
 tij dixeris, tantundem & in
 illos dixeris. MIC. Δ Age
 igitur, vira tibi vita erat
 suavior, quum vir esses, an
 quum P ricles tecum habe
 rei consuetudinem? GAL.
 Vides cuiusmodi isthuc est
 quod percontaris? nemp cui
 ne Tiresiae quidem expe
 dierit respondere. MIC.
 Atqui si minus fateare tu,
 tamen isthuc Euripides sa
 tis explicuit, quum ait se
 malle ter sub clypeo con
 sistere, quam parere se
 mel. GAL. Imò pramo
 neo te paulò post puerpe
 ram fore: siquidem & tu
 mulieres olim futurus, idē
 sapius, longo nimirum secu
 lorum orbe atque recurso
 MIC. Non tu pendebis, ὁ
 Galle, qui quidem omneis
 mortales Milesios aut Sas
 mios esse ducas? Nam aiunt te etiam tum quum Pythagoras
 esset, venusta forma decorū, sapius Aspasiā fuisse tyranno. Ve
 rum age, secundum Aspasiā in quē virū aut mulierem denud

rendimus

φάνης; ΑΔΙ. ὁ λιωνὸς Κρά-
 τῆς. ΜΙ. ὁ Διοσκῶρα τῆς ἀνο-
 μοιότητος, ἐξ ἰταράς φιδός
 ὅφθ; ΑΔΙ. ἄτα βασιμὸς,
 ἄτα πρῶτος, ἢ μὴ ὀλίγον σα-
 φράπης, ἄτα ἴπθ, ἢ λιονοῖς
 καὶ βάραιθ, καὶ ἄλλα μνεία.
 μακρὸν δὲ ἄρ' ἔχουσιν, κατα-
 εθμὶ ὁδοῦ ἕκαστῃ. τὰ τινα-
 τῶα δὲ, ἀλεκτρῶν ποταμῶν.
 ἢ ὄλω ἢ ὄ βίω καὶ παρὰ ποτα-
 μῶν ἄλλοις δειδαῖσας, βασι-
 μῶσι, ἢ πρῶτοι ἢ πλεονοῖσι. τὰ
 τινα τῶα, καὶ ὅτι νῦν σὺ δέμῃ,
 καὶ ἄλλων ὀσμῆρα ὅσ ποτ
 νιομῆς, καὶ οἰμῶσιν ἐπι-
 τῆ σφίρα, καὶ τὸς πλεονοῖσι θαν-
 μῶσιν, ἢ ἄγνοιας τῶν
 ἰπένοισι περὶ ὄφθ κακῶν.
 ἄγοιῦ ἢ δας τὰς φροντίδας
 αὐτῶν, ἢ ἔχουσιν, ἐξέλασας
 ἄρ' ἐπὶ σὺ δέ, πρῶτον οἴη-
 θῆτι ἢ πρῶτον οἴη ἄ
 τὸν πλεονοῖσι. ΜΙ. ἔκουῦ, ὃ
 Πυθαγόρα, ἢ ὃ, τι μάρισα
 χαίρεις κακῶν θ, ἢ μὴ ἔπι-
 ταρῶσθιμι τὸν λόγον, ἄπο-
 τι ἄπορ' κακῶν. ΑΔΙ. Διοῖσα
 tim felicissimum esse omnium. MIC. Ergo Pythagora, aut
 quod maximè gaudeas appellari, ne confundam orationem,
 si te nunc hoc nunc illo nomine compellem. GAL. Nihil in-

venatus est? GAL. In M Cra-
 tetem Cynicum. MIC. O
 Castor, & Pollux, quam
 dissimile: ex scorto phi-
 losophus? GAL. N Dea
 inde rex: deinde pauper:
 paulò post satrapes: dehinc
 equus, græculus, rana, aliæq̃
 innumerabilia. perlongum
 enim fuerit singula recen-
 sere. Postremò gallus, at-
 que id sæpius. nam hoc vi-
 te genere sum delectatus.
 Interea & alijs diuersis
 mortalibus seruiui, regia-
 bus, pauperibus, diuibus:
 postremò nunc tecum vi-
 uo. rideoq̃ quotidie, quum
 video te paupertatis tædio
 complorantem, eiulantemq̃
 ac diuitum admirantem for-
 tunas, propterea quòd igno-
 res quantum illis adsit ma-
 lorum. alioqui si curas nô-
 ris quibus illi distingun-
 tur, teipsum profectò ri-
 seris, qui antea credide-
 ris, eum qui sit opulētus, sta-
 tim felicissimum esse omnium. MIC. Ergo Pythagora, aut
 quod maximè gaudeas appellari, ne confundam orationem,
 si te nunc hoc nunc illo nomine compellem. GAL. Nihil in-
 tererit,

ἢ ἐδρ, ἢ τὴν Εὐφορβον, ἢ τὴν
 Πυθαγόραν, ἢ τὴν Ασπασίαν
 Κρατίαν, ἢ τὴν Κρατίαν· πάντα γὰρ
 ἐγὼ ταῦτά ἐμι. πλὴν τὸ νῦν
 ἐράμφορον τῶν, ἀλεκτρούνα δὲ
 νομάζων, ἀμενον ἄρ ποιοῖς,
 ὡς μὴ ἀτιμάσεις, εὐτελὲς ἔ-
 ναι δοκοῦν, τὸ ὄρεον, ἢ ταῦ-
 τα, τοσαύτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς
 ἔχον. Μι. ἐκού δὲ Ἀλεκτρο-
 ῶν, ἐπαδὴ ἀπάντων σχεδόν
 ἢ δὴ τῶν βίωσιν ἐπαράβης, καὶ
 πάντα οἶδα, λίγους δὲ ἢ δὴ
 εὐφως, ἰδίαν ἢ τὰ τῶν πλο-
 σίων ὅπως βιῶσιν, ἰδίαν δὲ τὰ
 πλοῦμα, ὡς μάθω, ἢ ἀληθῶς
 ταῦτα φῆς, εὐδοκμονέστερον
 ἀφραίνων μὲ τῶν πλοσίων.
 Αἰ. ἰδὲ δὲ, ἔτας ἐπίσημα,
 ἢ Μινυμι. σοὶ γὰρ ἔτι σο-
 λημοσολὸς δόξω, ἢ ἢ λέ-
 γηται, ὡς οἱ πολέμοιοι ἐπι-
 λώνοισιν, δὲ φροντίδας μὴ
 τῶν ἀγρῶν τέμωσιν ἐμβαλόν-
 τας, ἢ τῶν παραδασίων ξυμ-
 παύωσιν, ἢ τὰς ἀμπελοῦς
 ἀνίσωσιν, ἀλλὰ τὸ σάλπιγ-
 γος ἀκτῶν μόνον, ἢ πρὸ ἄρα,
 citius es ne in agros incurstantes populentur, neve horu-
 m proculcent, proterantiq. aut vineas vastent: sed simula-
 atque tubam audieris, sitamen audieris, de te ipso vno
 circum-

tererit, siue Euphorbum,
 siue Pythagoram, siue voca-
 ris Aspasiam, siue Cratetem,
 quandoquidem ista omnia
 sum vrus: nisi quod rectius
 feceris, si (id quod imprae-
 sentiarum esse videor) gal-
 lum me voces, ne autem hanc
 parui ducere contemneresq.
 videare, praesertim quum
 iam multas conineat ani-
 mas. MIC. Ergo, Galle,
 quandoquidem omnia pe-
 ne viuendi genera iam ex-
 pertus es, atque omnia co-
 gnita habes, age diluidd
 mihi narrato, quae sint pecu-
 liarum diuitum ad vitae ra-
 tionem, quae pauperum pro-
 pria: quod videlicet cogno-
 scam, verene isthuc affira-
 mes, me diuitibus esse fe-
 liciozem. GAL. En hunc ad-
 modum interim perpende,
 Miculle. E Te quidem non
 magnopere tangit cura bel-
 li, siquando rumor, sit, ada-
 uentare hostes, neque soli-
 citus es ne in agros incurstantes populentur, neve horu-
 m proculcent, proterantiq. aut vineas vastent: sed simula-
 atque tubam audieris, sitamen audieris, de te ipso vno
 circum-

περιδράσας τὸ κατὰ σφαιρὸν,
 εἰ τραγῳδῶν καὶ σαβῶνα καὶ
 τὴν λιανωσὶν ἀφ' ἑσθ' ἄρ. οἱ δ'
 ἀλλοθιῶται καὶ κατὰ αὐτοῖς
 ἀνιῶνται δ', ὁρῶντες δὲ τὰ
 ζῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅ
 ἔχον ἐν τοῖς ἀγροῖς, καὶ λῦτε
 εἰσφέρουσιν, μόνον λαοῖο.
 τὰ λῦτε ἐπιγίγναται, περὶ
 δ' αὐτοῖς σπατιοῦτες ἢ ἰπ
 παρχοῦτες αὐτῶν, οὐδὲν ἄ
 σπῆλαι ἔχουσιν, ὡσαυτὸς καὶ ἔ
 φ' ἄς σφαιρῶν, ἔτοιμα
 ἐπαθῶν τὰ ἐπιγίγναται, ἐπαθῶν
 ἐν τῷ σφαιρῶν ὑψηλῶς, ἐν
 ἀρῶν τῶν αὐτῶν. οὐδὲν τὸ δ' αὐ
 τῶν, ἀναθῶν ἐς ἐκκλησίαν,
 τυραννῆς τῶν πλουσίων.
 οἱ δὲ φερόντες, καὶ ποσειδῶν,
 καὶ ἀφροδίτης ἰλάσκονται
 οὐλοῦντες καὶ φερόντες, καὶ ἀ
 γῶνας καὶ θιάματα, καὶ τὰ
 ἀφροδίτης, ἅπαντα ἰκάνοι πο
 οῦσι, οὐδὲν ἔξασας, καὶ δοκι
 μαστὸς παρὸς, ὡς τὸ δ' ἀπό
 τῶν, ἔξασας καὶ ἀφροδίτης ἐπι
 τῶν. καὶ σοὶ δοκῆ, καὶ ἀφροδίτης
 quò tibi balnea, ludi, spectacula, reliquaq; id genus ab
 undè suppeditent, ea omnia curant illi. P At tu, censor es
 cerbus expensor, perinde quasi dominus, ne alloquio quidem
 interdum dignaris illos. quòd si tibi collubium sit, ingentibus

circu spectas, quò deflexus
 feruari queas, ac discrimen
 effugere. Contra illi tum de
 seje solliciti sunt, tum animo
 discruciantur, quum de mæ
 nibus quicquid opum possi
 debant in agris, id omne tol
 li deportariq; conspiciunt.
 Ac siue inferendum est ali
 quid in ærarium, soli accer
 suntur: siue in prælium ex
 eundum, periclitantur, aut
 pedum turmis, aut equi
 tum alis præfelli. O Tu in
 terim vimineum gerens cly
 peum, expeditus ac leuis es
 ad salutem consulendum, pa
 ratus victoriam conuiuium
 agere, si quando victor ex
 ercitus sacra fecerit. P Rur
 sum pacis tempore, tu qui
 dem quum de plebe sis, in
 gressus in concionem, ty
 rannidem in diuites obti
 nes: illi verò trepidant pa
 uitantq;, ac largitionibus cho
 rogijs te placant. siquidem
 saxis

νας αὐτῶν ἀφθόους τὰς λίθους, ἢ
 τὰς δοξίας αὐτῶν ἐλέμους·
 ἐπιτὶ συγκοφάντιω διεδίαις αὐ-
 τῶν, ὅτι λησὶν, μὴ ὑφείληται
 τὸ χρυσίον, ὑπερβάς τὸ θευ-
 κίον, ἢ ὀρύξας ἢ τοῖχον. ὅτι
 πράγματα ἔχας, λογιόμην
 ἢ ἀπαυτῶν, ἢ τοῖς καταράτοις
 οἰουόμοις διαπνεύσων, καὶ
 πῶς τὰς φροντίδας λογιό-
 μην, ἀπὸ λερνίδια σωτη-
 ρίας, ἐπὶ δὲ οὐδὸς τὸν μι-
 δὸν ἔχον, ἱππασίας, πρὸς
 ἀλλῶ ὄψιαν λαοσάμην, ἢ
 ἀλλῶ σαπρῶν τινῶν, ἢ μα-
 ρίας, ἢ ἱερομύων λεφαλί-
 δας ὀρίας πριάμην, ἐν
 φράνας σαυτὸν, ἄλλων τὰ
 ποτῶν, καὶ τῆ βελτίστη πρὸς
 πεσοφίλοσφῶν. ὡς δὲ ταῦ-
 τα ὑγιαίνεις τὴν καὶ ἔρῃσαι τὸ
 σῶμα, καὶ διακαρτερῆς πῶς
 τὸ λρῶ. οἱ πόνοι γὰρ οἱ πᾶς
 φέρουσι, ἐκ ὑπὸ καταφρό-
 νῶν ἀντάξωνιστὸν ἀφραῖ-
 νει πῶς τὰ δικουῶτα τοῖς
 ἀνοῖς ἀμάχα ἐν. ὡς οὐ-
 κὲν σοι τῶν χαλιπῶν τέτων
 νοσημα-

temendum reddunt aduersum eas res, quæ compluribus in-
 expugnabiles esse videntur. Atq; hinc nullus ex morbis illis
 grauis -

faxis in illos degrandinas,
 vel facultates eorum publi-
 cas facis: ipse neq; calumnia-
 torem metuis, neq; latronem,
 ne tollat aurum, vel adium
 conscenso fastigio, vel parie-
 te perosso: neq; necesse ha-
 bes rationibus occupari, ne-
 que exactionibus: neque tibi
 cum sceleratis dispensatori-
 bus conflicandum est: ne-
 que tantas in sollicitudines
 distraheris: verum simul at-
 que crepidam vnam perse-
 ceris, mercedemq; retuleris
 septem obolos, sero furgis
 crepuseulo, & si libuerit, la-
 uaris: tum empto saperda
 quopiam, aut mænide pisci-
 culo, aut paucis ceparum
 capitulis, temet ipse oble-
 ctas, canens plerunq; opti-
 maq; cum paupertate philo-
 sophans, adde vt eas ob res
 salubri sis valentiq; corpo-
 re, obduruerisq; aduersus
 gelu. siquidem labores qui
 te exacuunt muniuntq;, cer-
 tatiorem haudquaquam con-

νοσημάτων ἰπιθελοία. ἀπὸ
 λῦ πῶς ἕσθ' ὡρῆδς ἐπι-
 λάβηται, πῶς ὀλίγον ἡμερήσι-
 σας αὐτῶ, ἀντιπύθσας αὐθῆς,
 ἀπροσάμψ' τῆ ἀσιτία· ὁ δὲ
 φάσκει αὐτίκα, φοβηθῆς σε,
 ψυχῆ τε ὄρων ἰμφορῶνδρον,
 καὶ μακρὰν οἰμώσαν λίγον.
 τα τῶς ἱατρικῶς πειρόδοις.
 οἱ δὲ, π' ἀκρασίας ἀθλοιοι, τὲ
 τῶν λακῶν ἐκ ἔχουσι, ποδά-
 γρας καὶ φθόδας, καὶ πειπνονα-
 μοσίας καὶ ὑδρες. ταῦτα γὰρ
 τῶν πολυτελοῶν ἱεάνων δει-
 νων ἀπόγονα. τοιγαροῦν
 οἱ μὲν αὐτῶν, ὅσπερ ὁ ἱκαρῶ,
 ἰπιπολὸν ἀραντῶν αὐτῶς καὶ
 πλησιάζαντων ὡς ἡλίω, ἐκ
 ἀλότων ὅτι ἱερῶ ἤρμωσ
 αὐθῆς ἢ πτήρωσις, μίγαρ
 ἰνιστὶ τὸν πάταγον ἰποίη-
 σαρ, ἐπὶ ἑφραλῶ, ἐς πίδα-
 ρ' ἰμπιούτων. ὅσοι δὲ ἱα-
 τὰ τὸν Δαίδαλον, μὴ πάν-
 μίτωρα, μὴ δ' ὑψιλὰ ἐφρόνη-
 σαρ, ἀμὰ πρόσγαια, ὡς νοτί-
 ρωδὶ ἐνίστῃ τῆ ἄκμῃ δ' ἱερῶν,
 ὡς τὸ πολὺ οὗτοι ἀσφαλῶς
 admodum sublimia neque excelsa appetunt, verum hu-
 milia, terra ἢ vicina, aded ut cera nonnunquam salis a-
 spersine madesceret: ἢ tuò plerumque ac citra disferimen
 transuo=

gravioribus impetit te:
 Σ Quòd siquando leuis ces-
 perit febricula: paulo nego-
 cio eam medicatus, protia-
 nus exilis, inedia temet inde
 excutiens. Illa porrò fugit
 illicò: quippe metuens te,
 quem videat etiam frigore
 ali, saturumq̄ fieri, ac me-
 dicorum certis illis recusis-
 bus T longum plorare re-
 nunciantem. At illi ex ad-
 uerso propter intemperan-
 tiam vitæ, quid tandem ma-
 li non habent infelices? po-
 dagras, phitises, pulmonum
 exulcerationes, aquas inter-
 cutes. Nam hæc omnia à
 sumtuosis illis conuiujs na-
 scuntur. Proinde quicunque
 ex his Y Icarì in morem (ve
 ferè faciunt) sese attollunt,
 propiusq̄ se Soli admovent,
 haud cogitantes quòd alas
 habeant cera agglutimatas,
 ingentem nonnunquam stre-
 picum mouent. Ceterùm
 qui Dædali exemplo non
 qui Dædali exemplo non
 transuo=

ἀπέλασεν. Μί. ἐπιπέδους τι-
 νας, καὶ σωτῆρας λίγας. Αἰ.
 τῶν μὲν βίγχι ἀπὸ τῶν, ὃ Μί-
 κη, τὰς ναυαγίας πάντων ἀ-
 σκῆς ἰδοὺς ἀν, ὅταν ὁ Κροῖ-
 σθ, περὶ τὴν μὲν τὰ πᾶσι
 ρά, γέλωτα παρέχη Περσέως,
 ἀναδέων ἰπὶ τῶν πνυρῶν. ἢ
 Διονύσιθ, καὶ ἀλλῶς τ' τυ-
 ραννίδθ, ἢν Κορινθίων γράμ-
 ματὰ διδάσκει, μὲν τὴν δι-
 καίτην ἀρχὴν, πᾶσι δὲ συνθε-
 βίστην ἀνακρίσασθ. Μί. ἀπέ-
 μοι, ὃ Ἀλεκτρον, σὺ δ' ὅπου τι
 βασιλεὺς ἦοδα (φῆς ἦν) βα-
 σιλεύσασθ) ποῖς τινὸς ἱερά-
 τας ἔδωκε τῷ βίῳ; ἢ περὶ πᾶσι
 δάμων ἦοδα, τὸ λεγόμενον
 ὅ, τι πῆρ ὅτι τῶν ἀγαθῶν ἄς
 πάντων, ἔχομε; Αἰ. μὲν δ' ἀ-
 ναμνήσθ με, ὃ Μίνομα, οὐ-
 τὼν τρισάθλιθ ἢ τῶν τῶν, βί-
 ὃ ἔξω πᾶσι, ὅπῃ ἔφηοδα,
 πᾶσι δάμων ἢν δοκῶν,
 ἔνδοξον δὲ μνείας ἀνίας σου
 ἔδωκε. Μί. τίσι ταύτας; παρὰ
 δόξα ἦν, καὶ ὃ πάντων πᾶσι
 φῆς.

transuolarunt. MIC. Mo-
 deratos istos & cordatos
 narras. GAL. Verum a-
 liorum, Micylle, naufragia
 fœdissima cōspicias, & nem-
 pe ubi Cræsus reuulsis a-
 lis risum exhiberet Persis,
 conscenso rogo: aut X Dion-
 nysus quum abdicatus ty-
 rannide, Corinthiorum in
 orbe ludi literarij magi-
 strum ageret, post gestum
 tantum imperium puellum
 compellens ut syllabas con-
 necterent. MIC. Dic mi-
 hi, Galle: tu quum rex es-
 se (nam ait te regem quo-
 que fuisse) cuiusmodi tan-
 dem id vitæ genus experie-
 baris? Mirum ni tum fe-
 lix eras, quandoquidem id
 quod est bonorum omnium
 caput, possidebas. GAL.
 Y Ne mihi in memoriam
 regeras, ô Micylle: vsque-
 adeò supra modum infe-
 lix tum eram. Nam quo ad
 res externas, quemadmos-
 dum dixisti, planè fortunatus esse videbar: at intus in-
 numerabilibus curis distringebar. MIC. Quibus tandem
 curis? Nam rem prorsus absurdam neque credibilem nar-

φῆς. Ἀν. ἤρχον μὲν ἐκ ὀλί-
 γης χάρας, ὃ Μίνωας, παρ-
 φύρα τινός, καὶ πλῆθὸς ἀν-
 θρώπων, καὶ ἡλικιῶν πό-
 λτων, ἐν ταῖς μέγισταις θα-
 λάσσοις ἄστιας, ποταμοῖς
 τε ναυστοῖσι καταφύρο-
 αῖσις, καὶ θαλάσῃ ἰσόρρο-
 γωμένης, καὶ σπατὰ ἡ πόλι-
 λῆ, καὶ ἴανθ' οὐγκυρότυμ-
 νη, καὶ Δορυφοῦνδρ' ἐκ ὀλί-
 γον, καὶ πύργας, καὶ χυμά-
 των πλῆθ' ἀνάειθμον, καὶ
 ἄλλοις δ' ἡοῖνθ' ἀμύπολυς,
 καὶ ἡ ἀμντῆς ἀρχῆς τραγ-
 οδία πᾶσα, ἐς ἡμπολιῶ
 ἕξασταμῆν, ὡς ὀπότι πε-
 σιμι· οἱ μὲν ποιοῖ περικύ-
 θουα, καὶ θεῶν τινα ὄρα
 ἔοντες, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄποισ σα-
 ῖθρον ὀφείλοισι μὲν· οἱ δὲ καὶ
 ἐπὶ τὰ τίγῃ ἀνύθησιν, ἐν μὲν
 γὰρ ἡ ἰτιδ' ἀκείως ἰορα-
 κήα τὸ βῆθ' ἔδω ἰφρῆ-
 δια, τὸ δὲ ἀδύμα, τοὺς προ-
 πέμποντας, τὸς ἰπομῆς. ἰ-
 γὼ δὲ εἰδὼς ὀπόσα με λῶια,
 καὶ

aestimabant si plene contemplari licuisset quadrigam;
 stragulam, diadema, tum ante ambulones, & eos qui à
 tergo comitabantur. Ego inter hæc mihi conscius quan-
 tis me

ras. GAL. Equidem in-
 perabam regioni neutiquam
 exiguae, Micylle, omnium ga-
 rum rerum feraci, tum in-
 colarum frequentia, neque
 non urbium pulchritudine
 cum primis admiranda præ-
 terea fluminibus nauiga-
 bilibus, ac mari portuoso
 commoda. Ad hæc exerci-
 tus ingens, equitatus spe-
 ctatissimus atque excellens,
 satellitium haud exiguum,
 triremes, pecuniarum vis
 maior quam ut posset nu-
 merari, vasorum argenteo-
 rum plurima copia, reli-
 quas omnis illa principis
 patris tragædia, strepitusque
 & apparatus supra quam
 credi queat, extructus at-
 que accumulatus. Itaque
 quum prodirem, plerique ado-
 rabant, deum quempiam in-
 tueri sese rati: alijque truden-
 tes alios concurrebant, quò
 me conspicerent. nonnul-
 li conscensis tectis, magnè

καὶ ἰσχυρῶν, ἐκάνοις μὲν τῆς
 ἀγνοίας αὐτιζήνοσκαρ, ἰ-
 μώντορ δ' ἠλιούω, ὁμοιορ ὄν-
 τὰ τοῖς μεγάλοισ ἐκάνοις Κο-
 λοσσόις, οἷος ἢ Φαδίας ἢ
 Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἰποίυ-
 ρη. ἐκάνωρ ἦδ' ἐκας ὅ τὰ
 ἐκτός, ὁ μὲν Ποσειδῶρ, ἢ Ζεὺς
 δεσπότης καὶ ἰδὲ. φαντὶ
 ξωεργασμῶν ὅ, λι-
 ρουνορ ἢ ἀσραπλῆ, ἢ τείλας
 νάρ ἔχων τῆ δολιχῆ ἢ ἢ ἰπο-
 τυφῶς ἰδὲ τὰ ἐνδοθεν, ὅψα
 μοχλός τινας, καὶ γόμφος,
 καὶ ἄλλος δολιχῆς σκεπρω-
 νημύδες, καὶ λορμύδες καὶ σφῆ-
 νας, καὶ πύλασ ἰσοπηλορ,
 καὶ τοιαύτω τινὰ πορλιῶ
 ἀμορφίαν ἰποικυρδσαρ. ἰδὲ
 λίσαρ πηλῶν πηλῶ ὅ ἢ μί-
 γαλῶρ, ἰμπολιταῶ μῶρ ἀδ-
 οῖς ἰνιότ. Ὡδοτόρ τι καὶ βα-
 σιλέα ἰστρ. Μί. ὁδ' ἰπω ἰφυ-
 θατόρ πηλῶρ, καὶ τὸς γόμ-
 φος καὶ μοχλός, οἱ τινὸς ἔστρ
 ἢ ἀρχῆς, ὁδ' τῶ ἀμορφίαν
 ἰκεί

ta me res discruciantem
 farent que: illos quidem pro-
 pter inscitiam venia dignos
 iudicabam, & at mei ipsius
 miserecebat, qui ^{aa} præ-
 grandibus illis Colossis vis-
 derer persimilis, quales vel
^{bb} Phidias, vel Myron, vel
 Praxiteles fabricatus est.
 Etenim illorum quisque quo
 ad ea que foris apparent,
 Neptunus ipse est, aut Iupi-
 ter, mirificè decorus; aurò
 eborèq; compactus: & aut
 fulmen, aut fulgur, aut tri-
 dentem fusciam dextra su-
 stinet: cæterum si immissò
 capite quæ sunt intus, inspi-
 cias; videbis vœcles quos-
 dam, paxillos, & clavos in-
 trorsum prominentes, ne-
 que non vimina, cuneosq;
 & picem sublitam, & aliam
 item id genus deformitam
 tem intrinsecus inhabitans
 tem. Omitto recensere mu-
 scarum mustelarumq; vim,
 que nonnunquam in eis

mansitant. Huiusmodi quædam res nimirum regnum quo-
 que videtur. MIC. Nondum explicuisti luum & elã-
 noi, & vœcles, quinam fuerint in imperio, neque sæditant

ἐκάνυλ τὴν ποικίλιν, ἢ τις ἐξ-
 εἶν· ὡς τὸ γε ἐξελάνθαν ἀρ-
 θλοπόμφον, καὶ ὄσσην ἀρ-
 χονίαν, καὶ περικλυδῶρον δια-
 μονίας, ἔοικε ἕως Κολοσ-
 σίου παραδύματι θεοπέ-
 σιον γὰρ τι ἢ ἔλο. σὺ δὲ καὶ τὰ
 ἔνδορον ἢ δὴ τὸ Κολοσσὸν λίγυ.
 Ἀλλ' ἰπὸ δὲρ ἔπυ βι, ὃ Μί-
 κυμῆ, ἴδὲ φόβος, ἢ τὰ δάγμα-
 τα, ἢ ἰσοψίας, ἢ μίλος τὸ πα-
 ρὰ τὸ σιδύσαν, ἢ ἐπιθελάς, ἢ
 εἴς τεύτα, ὕπνον τε ὀλίγον,
 ἐπιπόκαρον ἰακύνθον, καὶ τα-
 ραχῆς μετὰ ἰνέρατα, καὶ ἰν-
 νοίας πολυπόους, καὶ ἰλιπί-
 δας ἀὰ πονηράς, ἢ τὴν ἀσχο-
 λίαν, καὶ χηματομοῖς, καὶ
 δίκας καὶ ἐκρηταίας, καὶ πε-
 σάγματα καὶ σιδύματα
 καὶ λογιμοῖς; ὕψ' ἄρ' ὄδ' ὄ-
 ναρ ἀπλάουσαι τιν' ὃ ἴδ' ὃ
 ἐγγίνεται, ἀπὸ ἀνάγκη,
 ἰπὲρ ἀπάντων μόνον εἰς-
 σκοπῆν, καὶ μιν εἰς ἔχρον πρᾶ-
 γματα. Οὐδ' ἔδ' Ἀγέδδω
 Ἀγαμέμνονα ὕπν' ὃ ἔχ' ἔλυ-
 κίρδος,

omnibus de rebus solus dispiciat necesse est, milleq; negocia
 sustineat:

Quippe nec Atriden Agamemnona dulcis habebat
 Somnus,

illam plurimam qua nans
 fit: nam istum ad modum ve-
 lari, tam multis imperare
 mortalibus, ac numinis in-
 star adorari, hactenus quia-
 dem cum Colossi exemplo
 quadrat. Siquidem hoc quo-
 que diuinum quiddam &
 admirandum. Nunc autem
 qua sunt ee intra Colossium,
 exponito CAL. Quid pri-
 mo loco tibi referam, Mi-
 cyle? virum metus, curas
 mordaces, suspiciones, odiū
 quo regem persequuntur ἢ
 qui cum illo viuunt, insi-
 dias, atque eas ob res som-
 nium rarum, & hunc ipsum
 pertenuem, ac plena tu-
 multus insomnia, cogita-
 tiones perplexas, spes sema-
 per improbas: an ocij penu-
 riam, & occupationes, iu-
 dicia, expeditiones, edicta,
 fœdera, consultationes? qui-
 bus rebus fit ut ne per
 somnium quidem aliqua re
 suauī frui liceat, verum ut

κερδός, ποτὰ φροσίη ὀρμώε
 νοντα, καὶ ταῦτα, ἐξυκόντων
 Ἀχαιῶν ἐπάντων. λυπέη δὲ ἢ ἢ
 Λυδῶν ἡδός, ἡ φρὸς ὤρη, ἢ Πέρσε
 ὄλω δὲ Κλέαρχος, Κύρω ξυνο-
 λογῶν, ἄπορ δὲ Δίων, πῆδς
 δεῖται τῶν Συρακυσίων, λοι-
 νολογῶν, καὶ ἄπορ Παρ-
 μῆων ἰπποκράτους, καὶ Περ-
 δίκου. Πτολεμαῖος, καὶ
 Πτολεμαῖος Σελεύκος. ἀπὸ
 ἡ ἀκῆνα λυπέη, ὁ ἰρόν, ἢ
 πῆδς ἀνάκλω ξυδῶν, καὶ παρ-
 λαις ἀπὸ χάριτος, καὶ ἀπὸ
 σῆσα δὲ τινὸν λεγόμενοι, καὶ
 δὲ ἢ τῆσρα τῶν διορυφῶ-
 ρων πῆδς ἀπὸ τῆσρα ἀψιδυεί-
 ζοντων. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶ
 ὄμαι δὲ τὸς φηλῆτος μάλα, καὶ
 ἡδὲν ἰκείνων ἀέ τι δανὸν
 ἢ ξαμ ἰλπίξερ. ὁ μὲν γοῦν ἰπὸ
 τῶ παλῶδς ἀπέθανε, ἐκ φαρ-
 μάκων, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἰπὸ τῶ
 ἰρωμῆδς. ἢ δὲ ἄπορ ἰσως ὁ
 μοίροπος θάνατος ἡσῆλα-
 βη. Μί. ἀπαγε, δανὰ ταῦτα
 φῆς,

alius, à filio veneno necatus est: alius item ab amasio. A-
 lium simile quoddam fortassis moris genus eripuit.
 MIC. Apagesis, atrocía mirazúe sunt ista quæ narras.

RR 3 ô galle.

Somnus, multigenas ver-
 santem pectore curas.
 idq̄ quum reliqui omnes A-
 chivi stererent. ff Adde
 quod Lydum illum discer-
 ciat filius murus: Persam ve-
 rò Clearchus ad Cyrum de-
 seiscens: atque alium quem
 pam Dion cum Syracusas
 nis nonnullis ss ad aurem
 communicant. Rursum a-
 lium quendam viri Parme-
 nion collaudat. Item Pers
 dicam Ptolemaus: Ptolea-
 mæum Seleucus. Quinilla
 quoque molestiam afferunt,
 amasius per vim non spontè
 conuiuens, concubina alio
 gaudens: tum si qui dese-
 ctionem parare dicantur,
 aut duo quatuorve satelli-
 tes inter sese confusurrant-
 tes. Porrò (quod est om-
 nium grauissimum) amicis-
 simi quique vel maximè sunt
 formidandi, semperq̄ me-
 tuendum ne quid magni
 mali ab illis oxoriatur. Nam

φής, ὁ Ἀλικυρόν. ἰμοὶ γού
 πολὺ ἀσφαλέσθον οὐδὲς
 μᾶρ ἐπικυφῶτα, ἢ πίναν
 ὁπ' χρυσῆς φιάλης, λευκῆ
 καὶ ἀκονίτῳ σωνακρυβῆς
 σαν φιλοτυσίαν ὁ δὲ λινδύ-
 ρ. ἰμοὶ μὲν, ἢ παρολιδοῖ
 τὸ σμίνιον, καὶ ἁμάρτοι τῆς
 τομῆς τῆς ἐπ' ἰούθ, ὀλίγοι τι
 αἰμάξαι τῆ δακτύλῳ ἔντε-
 ρόντα. οἱ δὲ, ὡς φής, θανά-
 σιμα ὑποχοιώται, καὶ τὰυτα,
 μινείοις λεανῶς σλυόντων.
 εἴτ' ἰπεδάρ πῆσσοιν, ὁμοιοί
 φάδισα φάνουτα τοῖς πρα-
 γμικοῖς ἰπικεταῖς, ὡν πολ-
 λὰς ἰδῆν δεῖ, τῶς, μὲν Κέ-
 κροπας, δῆδ' ὄντας, ἢ Σισύ-
 φος ἢ Τηλέφους, ἀδύματ'
 ἔχοντας, καὶ ξίφην ἐπιφαν-
 νόκαπα, καὶ ἰπίσσοιν ἰούλω,
 καὶ γλαυδία χρυσόπασον.
 ἢ ἴδ' ὅλα ποτ' ἀ γίνονται προσ-
 κρόσας τις αὐτῶν, ἐν μίση
 πῆ σκλήρῳ καταπίου, γέλωτα
 δυλαδῆ παρῆχα τοῖς θεα-
 τῶς, τὸ προσοπέει μὲν σω-
 τεῖς ἔστ' αὐτῶ δὲ δῆματι,
 ἢ μαρ-

ὁ galle. Mihi igitur multò sa-
 lutius operæ cerdonicæ pro-
 num incumbere, quàm ex
 aurea bibere phiala comis-
 ter delatum haustum, cæ-
 terùm cicuta aconitòq; tem-
 peratum. Nam mihi qui-
 dem hoc unum est periculi,
 ut si paululùm^{hh} aberret smi-
 lion, deflectatq; à recta in-
 cisione, summum secantis
 digitiū exiguo sanguine
 tingat: at isti, quemadmo-
 dum narras, letifera agunt
 conuiuia, atq; id innumera-
 bilibus in malis consiciti.
 Deinde ubi conciderint,
 persimiles esse videntur ira-
 gædiarum histrionibus. Nam
 multi, sicut videre licet,
^{kk} Cecropes sunt scilicet,
 aut Sisyphi, aut Tele-
 phi, diademata gestant, ar-
 gentisq; capulis gladios,
 eomamq; ventilantem, &
 auro intertextam chlamy-
 dem. quòd si quis (qualia ni-
 mirum permulta solent ac-
 cidere) impulsos illos me-
 dia in scena præcipites det,

risum profectò moueat spe-
 ctatoribus, videlicet persona vnà cum ipso diademate
 contrita.

τριαζ μίσις δὲ τῆς ἀληθείας λα-
 φαδὸς τὸ ἰσοκρετὸς, καὶ τῶν
 σκελῶν ἐπιπολὺν γυμνομύμων
 ἑὸς τῆς τε ἰσοκρετῆος τὰ ἐνδοθῶν
 φαίνονται ῥάκια, δὴ σὺν αὐτῶν
 τα, καὶ τῶν ἐν βάδων τῶν
 ἰσοκρετῶν ἀμορφοτάτων, καὶ
 ἐπὶ κατὰ νόσον τὴν ποδός. ὁ-
 ρᾶς ὅπως μὲ καὶ ἀκέραια ἰδίζ-
 σταζας ἴδω, ὅτι βίβισα Ἀνα-
 κτορῶν. ἀπὸ τυραννίδος, ἰσοκ-
 κρετῶν τὴν ἀφθῶν δόξα. ἰσοκρετῶν δὲ ἢ
 λῦθον, ἢ ἰχθὺς ἢ βάτραχος ὁ-
 πότε γυμνοί, πῶς ἴφροδ ἰκέ-
 τω τῶν ἰσοκρετῶν, Ἀν. μα-
 κροδὸν ἰσοκρετῶν ἀνακινῶς τὸν
 νόσον, καὶ ὁ τὸ παρόντ
 καρῶ. πῶς τὸ γὰρ λιπα-
 ροσὸν, ὅθεν ὅσας οὐ ἀπραγμο-
 νίας τῶν βίων ἰσοκρετῶν μοι
 τὸ ἀνθρώπων, μόνως τῶν φυ-
 σικῶν ἰσοκρετῶν καὶ χεῖρας
 ἰσοκρετῶν, τὴν ἰσοκρετῶν
 δὲ ἰσοκρετῶν, ἢ σφοδρῶν τῶν βά-
 τραχον, ἢ σοφῶν τῶν ἰσοκρετῶν, ἢ
 ὁ φθοροδὸν ἰσοκρετῶν, ἢ λιπα-
 ροδὸν ἀνικητόν αὐτῶν τῶν ἀν-
 γα ἢ μῆς ἰσοκρετῶν, οὐκ

contrita, vero autem aequo-
 ris capite luxato, curvibusque
 maxima ex parte renuda-
 tis: ut iam interioris amictus
 quam miseri sint panni, fiat
 perspicuum: ac cothurno-
 rum quos pedibus induxe-
 runt, appareat deformitas,
 haudquaquam ad pedis mos-
 dum respondentium. Vide
 ut me iam similitudines cons-
 ferre docueris, optime gal-
 le. Cæterum tyrannis talis
 quædam res tibi visa est
 esse: verum ubi equus esses,
 aut canis, aut piscis, aut ras-
 na, quomodo eam vitæ ra-
 tionem ferebas? GAL-
 lum quem nunc susci-
 tas sermonem, et longior sit,
 neque huius temporis. ⁿⁿ Il-
 lud autem unum in gene-
 re dixerim, nullam ex omni-
 bus vitam mihi non visam
 tranquilliorē vitā huma-
 na, naturalibus duntaxat
 cupiditatibus et vitiis cir-
 cumscripiam. Siquidem pu-
 blicanum equum, aut sycophantem ranam, aut sophi-
 stam graculum, aut popinatorē culicem, aut cinædum gal-
 lum, atque id genus alia, quæ vos studio cōmīscinini, haud-
 RR 4 qua-

ὄρ' ἴσθις ἐρ' ἐκείνοις. Μὴ ἀλη-
 θῆ ταῦτα ἴσθις, ὁ Ἀλεξανδρῶν.
 ἴσθ' ὅθ' ὄχι πεπονθα, ὅτι ἀσχύ-
 νομαι πρὸς σε λίγην. ἔδελτω
 δὴ ἄμοι ἀφραδῆν τῶ ἐπι-
 θυμίᾳ, λὺ ἐν πάλῳ ἄχον,
 πῶσι θ' ἔγρηδα, ἀπ' ἄμοι
 καὶ τὸν πῦρ ἔτι πρὸ τῶν ὀ-
 φθαλμῶν ἔσηκον, ἐπιδακνύ-
 ῃσιν τὸ χροσίον. καὶ μάστιγ-
 ἐπὶ τῷ λαλαράτῳ Σίμωνι ἀ-
 ποτινίγομαι, πρυφῶντι ἐν ἀ-
 γασθεῖ τοσούτοις. Ἀλλ' ἐγὼ
 οὐκ ἴασομαι, ὦ Μίνυα, καὶ ἐ-
 πέπερ' ἔτι νόξ δειρ' ἔξανασὰς,
 ἔπε μοι: ἀπάξω γάρ σε πρὸς
 αὐτὸν ἑλθόντ' τὸν Σίμονα,
 καὶ ἄς τὰς τ' ἀπὸρ' ὀφθαλμῶν
 οἰκίας, ὡς ἴσθις, οἷα τὰ παρ'
 αὐτοῖς ἔστι. Μὴ πῶς τὸτο, λε-
 κλεισμενῶν, τ' θυρῶν, μὴ καὶ
 τῶν χροσίων με συναναγκά-
 σθις; Ἀλλ' ὁ δαμῶς, ἀπ' ὁ Ερ-
 μῆς, οὐ πῦρ ἰερός ἐμι, ἔξάρει-
 τ' ἐν ἰδωκέ μοι τ' ὅ, λὺ τῆς τὸ ἐ-
 ρῶν πῆρ' ἐν τῷ μῆκιστον, ὁ δὲ
 ἀπαλότῃσ' ἐπικαμπῆς ἔστι.
 Μί.

quaquam inter illos videbis.
 MIC. Quæ dicis, ὁ galle,
 fortassis vera sunt: verum
 non me pudebit apud te fa-
 teri quod mihi accidit.
 Haud onquam quivi dedi-
 scere cupiditatem illam à
 puero mihi insitam, videli-
 cet ut diues euadam. Quin
 nunc quoque somnium illud
 ob oculos versatur, aurum
 ostentans: potissimum autem
 sceleris ille Simon ex-
 eruciat, qui quidem tantas
 inter opes delicietur. GAL.

00 At ego te isto leuabo
 morbo, Micylle, tamen si nox
 etiamdum est. Surge mo-
 do ac sequere me. Siqui-
 dem ad ipsum te Simo-
 nem adducam, atque in alio-
 rum diuitum aedes, quò mi-
 mirum videas quomodo res
 habeant apud illos. MIC.
 Isthuc quo pacto, clau-
 sis foribus? Num me pa-
 rietes transfodere compel-
 les? GAL. Nequaquam:
 verum Mercurius, cui sum

Atquò

Mi. Αὐτο δ' ἐστὶν ἡ Γαλιθαία.

Αλλ. τὸ δεξιὸν, ἴσιν ὅσα ἀν-
 ἰστὰ ἀποπέλας πρῶτον ἔ-
 χησιν, ὅσον ἀνὸς ἄνθρωπος, ἀνοί-
 γων τε ὁ ἴδιος ὡς ἄνθρωπος ἔ-
 ραν ἀνάλαι, ἢ ὅσον τὰ πάν-
 τα, ἔκ ὁρώμενος αὐτός. Μί.
 ἰσὶν ἄλλοις με, ὡς ἄνθρωπος, ἢ
 ὅσον ἄνθρωπος. ἐμοὶ δ' οὐδ' ἕν-
 ὄσον ἀπὸ πρῶτον, ὅσον τὰ
 Σίμωνος πάντας ἐν βραχέει δὲ
 ἴσιν μετὰ τὴν μετὰ τὴν ἴσιν
 αὐτὰ πρὸς τὸν, ὅσον ἄνθρωπος
 περιπέλας, ἀπὸ τὸν τὰ
 λατρίαια. Αλλ. ἔθελος γιν-
 ὄμεθα ἴσιν πρὸς τὸν ἴσιν
 ὁ ἕρως, ἢ ἴσιν τὸν τὴν ἴσιν
 ἴσιν ὁ ἴσιν τὸν ἴσιν, ἀνα-
 βολήντά με, λατρίαια ἴσιν
 αὐτόν. Μί. ἀπὸ τὸν ἴσιν,
 ἴσιν ἴσιν ἴσιν ἴσιν ἴσιν
 τα. ἴσιν ἴσιν ἴσιν ἴσιν ἴσιν
 τε. ἀπὸ τὸν ἴσιν ἴσιν ἴσιν
 με ἴσιν ἴσιν ἴσιν ἴσιν
 μαι. Αλλ. ἀπὸ τὸν ἴσιν, ὡς
 ἴσιν, πρὸς τὸν ἴσιν. τί ἴσιν,
 ἴσιν ἀπὸ τὸν ἴσιν. Μί. ἀπὸ
 ἴσιν ἴσιν

Atqui duas habes eiusmodi.

GAL. At dextram ex his
 auulsam cuicumque ego ge-
 standam dedero, is quoad
 voluero, fores omneis pote-
 rit aperire, cunctaque vide-
 re, ipse inuisibilis. MIC.
 Equidem ignorabam, ὅσον
 le, te praestigiarum quoque
 peritum esse. Porro si mihi
 isthuc semel praestiteris, vi-
 debis illic ὅσον Simonis vni-
 uersas opes huc deportatas.
 nam eas huc rediens trans-
 feram: at ille rursum circum-
 rodet ebibetque putria coria,
 quibus consuevit soleas com-
 pingere. GAL. Atqui ne-
 fas sit isthuc facere. si qui-
 dem Mercurius illud mihi
 mandauit, ut si quis pen-
 nam tenens, istiusmodi quip-
 piam patrarit, vociferans
 furem proderem. MICY.
 Rem neutiquam viri similem
 narras, nempe Mercurium,
 quum ipse sit fur, non sinere
 alios ut idem faciant. Sed
 tamen abeamus. Nam aurum
 auferam, si modò possim. GAL.
 Pennam prius res-
 uellito. Quid hoc rei? ambas reuulsi-
 sti. MICY. Tuius
 RR 5 hoc

auferam, si modò possim. GAL. Pennam prius res-
 uellito. Quid hoc rei? ambas reuulsi-
 sti. MICY. Tuius

ἰσοδομικουτα ἰκῆνα πάνη ἀ-
 σφαλῶς ἀπὸ τῆς λιτῆς καὶ ῥώ-
 ρηται, καὶ ἔδλες ὄλθ' ἔδλε.
 τὰ δὲ ἰκκαίδικα ἔδλε Σωσθ-
 ῆ. Ὁ ἰπποκόμῳ ἀπὸ τῆς φασ-
 τῆς κατακρύπτουσα μί. ὅπως
 τοῦ περὶ τὸ ἰπποκὸν ὄλθ' ἰ-
 δῶν ἰπιμυλῆς, ἄλλως τ'
 δὲ φιλῶπον ὄλθ' ἄλλος δὲ
 ἀνερπᾶδὴ ποτῶ πλέω. Ἐλ-
 τερὴ πόθ' ἦ ἄ τῆς ἰπποκὸν
 εἰχον αὐτῶ ὄλθ' μέγαν ὄψ' ἀν-
 κρῆχθῆς; ἰκκαίδ' δὲ τῆς γυ-
 ναικῆς ἰκκαίδ' ἰωνῶναι περ-
 τὶ φρακμῶν. ὅπως τὰ μὲν
 ῥῶδ' ἰπποκὸν κακοδαίμο-
 νῳ. ἀπ' οὐδ' τὰ ἰκκαίδικα
 τα ἰκκαίδικα μοι ἀπό-
 κηται, ἰκκαίδικα ὄντα. Νί-
 κη τοῦ μὴ τις ἰπποκὸν
 τὸν ἰπποκὸν, ὄψ' ἰκκαίδικα ταῦ-
 τα. ποτῶ φρονεῖν, καὶ
 ἰπποκὸν μοι, καὶ μολῆσα
 ἔ γάτων Μίκυλῳ. Μί-
 κη δὲ. ὄψ' ἰπποκὸν ἰκκαίδικα,
 καὶ τὰ ἰπποκὸν ἀπὸ μολῆς
 ἰκκαίδικα. Ἄλλος. ἰκκαίδικα, ὄψ'
 Μίκυλῳ, μὴ καταφράση

σφόν

gesso. GAL. Tace, Micylle, ne proximus ipso in furto nos
 prodar.

illa talenta iuto admodum
 sub lectica defossa sunt, ne-
 que quisquam alius omni-
 no vidit. At vero sedecim
 illa Sofylus equiso vidit me
 sub praeſepe occultantem.
 Itaque de curando stabulo
 non est admodum solici-
 tus, quanquam nec aliās ad-
 modum laboris appetens.
 Verisimile est autem, il-
 lum multò etiam his plus
 sustulisse. Nam vnde as-
 lioqui Tibius heri tam ins-
 gens fassamentum illi obso-
 nio proposuisset? Tum autè
 aiunt illum monile emisse
 uxori drachmis quinque. Heu
 misero mihi. Hi omnia mea
 dissipabunt bona. Quid quòd
 ne pocula quidem sat in tu-
 to mihi recondita sunt, quòd
 sine multa? Vereor enim ne
 quis ea suffossa pariete tol-
 lat. Complures mihi inui-
 dent, atque insidias parant:
 praeter ceteros autem Mi-
 cyllus iste vicinus. MIC.
 Ita per Iouem. Nam tibi sum
 similis, ac patellas sub ala

πρῶτας ἐμας. ΣΙ. ἄεισον
 ζωῆ, ἀγρυπνον αὐτὸ φηδάρ-
 τήν, ἀπαθρ πρὶς μὲ ἀβνα-
 εἰς ἐν ἑλκω τῶ οὐκίαν. τίς
 οὗτῃ; ὁρῶ σὲ γὰρ, ὃ δὲ ἰχωρ-
 χε, μὰ Δία, ἐπὶ λίσρ γὰρ ἄν
 τυγχῶνας. εἰ ἔχα, ἀειμύσω
 αὐθις, ἀνορύξας τὸ χυσιόρ,
 μὴ τι μὲ πρῶτω δὲ λαθρ. ἰδῶ,
 ποδῆρ ἐφ' ὀφθαλμοῖς τίς ἐπ' ἐμῆ,
 ἀγλαδὴ ποιορ μὲ μα, μὴ ἐπι-
 βελόμοια πρὸς ἀπάντωρ. πῶ
 μοι τὸ ξιελόιορ, ἄν λάθω τι.
 οὐκ ἀπὸ μὲ αὐθις τὸ χυσιόρ.
 ΑΛ. Ἰσαῦτα μὲν σοι, ὃ Μί-
 κη, τὰ Σίμωνῃ. ἀπίω μὲ
 ἢ καὶ παρ' ἄλλορ τινὰ, ἕως
 ἔτι ὀλίγορ τῆς νυκτὸς λοιπὸν
 ἔστω Μί. ὃ κακοδαίμων,
 οἶορ βιοὶ τὸν βίωρ; ἔχθροῖς ἔσ-
 τω πλετῆρ γῆοις. καὶ δὲ λόρ-
 ϕῆς ζωῆ παταξας αὐτὸν, ἀ-
 πηθῆρ βέλομαι. ΣΙ. τίς πά-
 ταξε με; λησάομαι ὃ δὲ συ-
 χῆς. ΜΙ. οἴμοις, καὶ ἀγρυ-
 πνῶ, μὴ ὁμοιορ γίγνη τὸ χῶμα
 τῷ χυσιῷ, πρὸς τῆς αὐτῷ.
 ἡμῶς δὲ, ἢ δλοκῆ, Γνίφωνα τ'

prodas. SIM. Optimum
 igitur fuerit, ut ipse insom-
 nis seruem. Omnem obibo
 domum, in orbem obambu-
 lans. Quid iste? Video te
 per Iouem, ὃ parietum per-
 fossor, posteaquam es co-
 lumna. bene res se habet.
 Pernumerabo denuò refof-
 sum argentum, ne quid fors-
 tē dudum me fugerit. En
 rursum obstrepuerit mihi ne-
 scio quis. Nimirum obse-
 deor, atque insidijs appe-
 tor ab omnibus. Vbi mi-
 hi gladius, si quenquam de-
 prehendero? Rursum au-
 rum defodiamus. G A L.
 Sic tibi habent, ὃ Micylle,
 res Simonis. Sed abeamus
 ad alium quempiam, donec
 noctis adhuc aliquantulum
 super est. MIC. O miser,
 cuiusmodi viuunt vitam? hosti-
 bus eueniat ad hunc modum
 diuites esse. Itaque pugno illi
 in maxillam illiso, volo dis-
 cedere. SI. Quis me pul-
 sauit? Latrocinio despolior
 miser. MI. Plora ac vigila, auriq; simili corpore reddaris,
 quādoquidē illi affixus ac deditus es. Nos autē, si videtur, Gni-
 phonem

Δανδὲ δὲ ἰδωμύ. οὐ μακρὰν
 ἀκὴ οὐτ' οἰκῆ, ἀφείκται
 αὐτῇ ἡμῖν ἢ θύρα. Αλ. ὄρας
 ἰσαρρηνοῦτα καὶ ἔτρ' ἐπὶ
 φροντίδων, ἀναλογισθῶμεν
 ἴσ' τόκους, καὶ τὸς δαντῆδες λι-
 τωκλήκωτα, ὅρ' ἀνὸς μὴ ὀ-
 λίζον πάλυτα ταῦτα διπύλα,
 σιφίλῃ ἢ ἑμπίδα ἢ μῆαν ἔπι-
 δα. Μί. ὄρω λιανοδαίμονα,
 καὶ ἀνέστην ἀνθρώπων, ὅθι οὐ
 ποδὸ τῆς σιφίλης ἢ ἑμπίδα
 ἀμείνον βιοῦτα. ὡς ἡ οὐτὸς
 ἐκτέμνησθ' ὅλ' ἀπὸ τ' λογισ-
 μῶν, ἢ ἀπὸν ἀπὸ μύ. Αλ.
 παρὰ τ' σὸν Βυκράτῳ, ἑλ-
 κῆ. καὶ ἰδὲ ἔρ' ἀνέστη καὶ αὐτῇ
 ἢ θύρα, ὡς ἐσίωμν. Μί. ἀ-
 παντὰ ταῦτα μικρὸν ἔμπροσ-
 θεῖν, ἢ μὲ λῶ. Αλ. ἔτι ἔρ' οὐ
 ἐνερωσοῦσ' τὸν πλῆθος ὄρας
 γονὸν τ' Βυκράτῳ αὐτ' μὲν ἔπὸ
 τ' οἰκίτης, προσέβητ' ἀνθρώ-
 πον. Μί. ὄρω γὰρ Δία καὶ ἀπυ-
 ροῦσῶν τινὰ, καὶ πασηῆσια-
 μόν, καὶ ἀσέτηαν ἐν ἀνθρώπῳ
 οὐ πλὴν γυνῶνα δὲ ἐτίρωθι,
 καὶ τ' μαχέρας μοιχοῦ μόνῳ
 καὶ

phonem fœneratorem visa
 mus. Nam nec is procul hinc
 habitat. Ipse nobis suapte
 sponte fores patuerunt. GA.
 Vides hunc quoque curis
 inuigilantem, & vsurarum
 rationes iterantem digitis
 contortis? cui propemo-
 dum relictis his omnibus
 sit in silpham aut culicem
 aut muscam abeundū. MIC.
 Equidem video miserum
 ac vecordem hominem, ne
 nunc quidem multò melio-
 rem viuere vitam, quam
 silphæ aut culicis: adeò totus
 & hic à curis & rationi-
 bus est extenuatus. Nunc ad
 alium eamus. GAL. Ad
 tuum, si videtur, Eucratem.
 Entibi fores per se patuere.
 Quin introimus? MIC.
 Paulò antè hæc omnia mea
 erant. GAL. At etiam
 nunc tu diuitias somnias?
 Vides igitur Eucratem
 ipsum quidem à famulo, vi-
 rum natu grandem? MIC.
 Video profectò quidem
 haudquaquam virile. Porrò
 altera ex parte ipsam item
 uxorem à coquo constupra-
 ri. GAL

καὶ αὐτῶν. Ἀλλ. τί οὐκ ἴδι-
λοῖς ἄν καὶ τῶν κληρονο-
μῶν, ὡς Μικυλλε, πάντα ἔχα-
ρὰ εὐκράτους; Μι. μηδ' αὖτως,
ὡς Ἀλεκτρον, λιμῶν πρόβρον
ἄφροῖμιον, ὡς τὸν τι πα-
σάμου. χαρῆτα τὸ χρῆσιν, καὶ
τὰ δάπανα. Δύο ὀβολοὶ ἔμοι γε
πλεονέκτα ἐστὶν μέτρον, ἢ ὡς ἴω-
ρυχάδου πῆρ τῶν οἰκτῶν.
Ἀλλ. ἀπὸ νῦν ἡμέρα ἔστω ἡμέ-
ρα ἄμφι τὸν λυκαργίαν αὐτὸ, ἀπὸ
ἡμῶν οἰκᾶς, παρ' ἡμῶν, τὰ λοι-
πὰ δὲ ἄσπῶν ὄψῃ, ὡς Μικυλλε.
ἂν nos redeamus. Reliqua rursus alias videbis, Micylle.

ri. GAL. Quid ergo? Num
optaris & horum haeres ex-
istere, Micylle, cunctaque
possidere quæ sunt Eucra-
tis? MIC. Haudquaquam,
galle: imò fame citius inte-
rierim, quàm id genus quip-
piam patrarem. Valeat au-
rum & conuiuia. Duo obo-
li mihi potiores diuitiis sunt,
quàm si à domesticis mihi
domus perfodiatur. GAL.
Sed iam nunc, quandoquidē
dies fermè diluxit, domum

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Dialogus longè festiuissimus, in quo Pythagoram vē-
lut impostorem ac præstigiatorē taxat, tum eius
dogma de metempsychosi aut metamorphosi prodigi-
osa animarum, hoc est, migratione earum in varia
corpora, ob quod à carnium ei abstinēbant. De qua
re Laërt. lib. 8. & Plutarch. in comm. *περὶ σαρκεφαγίας*.
Hanc superstitionem latenter carpere & suggillare vi-
detur Eurip. in Hippolyto *περὶ μετεμψυχίσεως*. i. de trans-
migratione animarum in varia corpora cūm hominū;
tum etiam brutorum. vide vitam Pythagoræ à Dioge-
ne Laërtio descriptam. Item Plutarch. in vita Homeri: &
Quid. 15. Metam. apud quem sic Pythagoras loquitur:
Moræ carere animæ semperq; priore relicta

Sede, nouis domibus viuunt habitantq; receptæ.

Ipse ego nam memini Troiani tempore belli, &c. Postea Pythagoras factus est, postremò in gallum transmutatus, vt festiuè ludit hic Lucianus Stoicorum etiam fastià ridet, qui alioqui mollissimi vultus, vestiumq; seueritate, vitæ continentiam præ se ferebant. Peculiariter iam è eos notat, qui obtentu sanctimoniz foedam cauponam exercent, speciosisq; titulis se uero vultu, sapientiz opinionone cultu externo simplicioribus imponunt. Quos Græci eleganter λογερμύρες ή λογονεπηλεις dicunt. Gellius, ærulfatores vocat, qui cibum quasi sumq; ex mendacijs, & id genus officijs ac præstigijs capient. Hoc genere hominum nostra quoq; ætas nimis differta est. Diuitum ac regum vita quantis sit ærumnis & noxijs, docet: contra quàm expedita res paupertas hilaris, suaq; contenta sorte. Intro ducit Gallum cum hero suo Micyllo futuro cõfabulantē, magis ridiculè quàm vllus possit *ελωθπος*: sed rursus sapientibus, quàm Sorbonicoiũ ac Sophistarum vulgus nonnũquam in scholis magno supercilio magnis de nugis disputat. Solent autem vel extremæ fortis homines, aliquando magnifica quædã somniare: quemadmodum hic Micyllus, qui per somnum opulentissimus experrectus cerdo quispiam erat; Iro penè pauperior. Nam somniare, sperandi genus est, inquit Erasmus. Non dissimilem vanæ spei ac cupiditatis imaginem, Theocritus proponit in Piscatore, Egidillio 25. qui somniat se grandem piscem aureum cœpisse, atque ingenti gaudio exanimatum sanctè iurasse, nunquam se amplius dum viueret, piscib. capiendis operam daturum esse, sed de aureo ille pisce quem in somnis cœperat, sumptũ facturum, atq; ita suauiter in ocio & luxu vitam exacturum suam. Manè cum vnã cum somno & aureus ille piscis, & spes ipsa auolasset, neq; esset experrecto ex aurifero illo somno vnde videret: nisi & ipse, & vxor ac liberi fame perire vellent, vel inuitus, & contra quàm iurauerat in somnis, ad confectos labores redire cogitur. Quod autē homines

magnè.

magnopete cupiunt & optant, de eo somniant. Vide prouerbiū Erasmi: Quæcunq; in somno videntur.

a Arte scelestissime.] Exordium ab imprecatione. b Antelucano morficat.] Galli canis importunus nonnunquam est. & quoniam nos à lecto exuscitat, à Græcis (vt Plinius inquit) ἀλεπεῶν ἢ ἀλελαῖος dictus est. c Titillatque nam.] Amplificatio à tempore. d Gnomon aduentantis diei.] id est, horologium. Id fieri docent Physici, per ἄλλ' ἀεστῶν.

e Quasi vellus illud.] Alludit ad fabellam de dracone, pernicii custode aurei velleris. Ouid, in Metamor. f Hec Mycille, equidem.] Defensio per absolutionem, à sine. g Lucem anteuertissem.] Gallus enim à poëtis dicitur lucis prænunciū ales: & auis lucis, à Marziale hoc versu:

Cristatæq; sonant vndiq; lucis aues.

b Magis mutus fuero piscibus.] Aristoteles 2. de Anima adimit omnibus piscibus vocem, excepto scaphro & porco fluminali. Veteres autē quemuis piscem vocabant ἔιδωπα, quod vocem edere non posset. Vnde Plutarchus in Symposiacis, & Athenæus, existimant Pythagoricos à piscibus abstinuisse ob ἔιδωπα: id est, silentium, quam Pythagoras docuit. Idem Lucianus in Alcione: Nam muta sanè que in aquis degunt. Erasmus nos ter in lingua: Quin & ipsa lingue forma facit ad vocem promendam; vnde pisces, quoniam linguam habent à terrestribus animantibus differentem, omnino muti sunt. i Per somnium diues.] Simile protulit Cicero in Salsitium: Vade tu, qui modò ne paternam quidem domum redire potueris, repente tanquam somnio beatus, hortos pretiosissimos, villam Tiburii, & Cæsaris reliquas possessiones paraueris. Quicquid enim optaris, id somnare contigit quibuslibet, sicuti Micyllus diuitem se ac præpotentem somniant. Pastor quidem apud Theocritum in Ecloga nona:

ἔγω δὲ τοὶ ὄοι' ἐν ὄνειρον

Φάινονταί, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ ζευγαίας. id est, Possideo quæcunq; solent sub nocte videri

In somnis, vim magnam ouium, multasq; capellas. Apud eundem Theocritum Piscator somniant aureum piscem. Et infimæ sortis homines, nonnunquam reginarum coniugium

jugium somniant. k Esurias experrectus.] Solomon in Pro-
 verb. cap. 6. *Usquequò piger dormis? quando surges è somno
 tuo? Paululum dormies; & veniet tibi quasi viator egestas, &
 pauperies quasi vir armatus. l O prodigiorum.] Tege-
 si & Ζῆς, Iupiter prodigiorum auersor. Sophocles in Oedipo
 Epicolono vocat malorum depulsorem: Ζῆς ἀλεξίτατος, τίς ποδῶ
 ἰσχυρός; id est: Iupiter malorum depulsor, quisnam hic fe-
 nex? Hesychius ait, ταγστὺς ἦν, deos esse signorum ac prodigi-
 orum effectores. m Auersor Iupiter.] Ab admiratione.
 n Malorum depulsor Hercules.] Ἀλεξίτατος Hercules,
 hoc est, expellens mala, potest Apollinem etiam dictus est, cuius
 etiam meminisse Hesychius. Quibus monstris terras liberabit,
 plena sunt omnia. o At tu mihi.] Nouitatem rei eleuat ab
 exemplis. p Achillis equus.] Xanthus Achillis equus con-
 ditionans apud Homerum Iliad. τ. in fine: τῷ δὲ ἄρ' ἰσὸς Ζυγῶφι,
 αἴσος εἰφ' ἰσὸς ἀϊολοῦ ἰπποῦ, &c. q Μακροῦ χάρειν φερέ-
 ῖαι.] Longum valere iussisset. Rem autem à qua nos abdicau-
 imus, ei renunciare dicimur, ac longum valere iubere: sumpta me-
 taphora ab ἡς, qui discedunt diuitem abfuturi, seu nunquam re-
 dituri. *Psurpas* Lucianus in Ioue Tragedo. uem in Apologia
 τῶν εἰς τὴν αἰσθητικὴν πρῶτον, interpretatur pro-
 uerbum his quidem verbis: τὸ γὰρ μακροῦ χάρειν τὸ μακρὶ
 φερόμεν δὴλοῦ: id est, hoc dictum longum valere, declarat no-
 bis non amplius curare futurum. *Virgil.**

Et longum formose vale, vale, inquit Iola.

r Nauis, cui nomen Argo.] Argo dicitur fuisse prima na-
 uium, in qua Iason cum quinquaginta quatuor heroibus Thes-
 salis nauigauit Colchos, ad rapiendum vellus aureum. Dicta
 ab eiusdem nominis artifice, qui etiam inter nauigandum eius
 resarcienda curam susceperat. Alij ab ἄργον, quod est velox.
 Facta est autem arboribus Dodona sylua Epyri Ioni sacra,
 quibus olim oracula reddebantur. Vocales enim fuisse dicun-
 tur. Vnde & Ποῖα finxerunt; hanc nauem fuisse vocalem &
 loquaculam. Seneca: ipsaque vocem prodidit Argo. Ad
 id Poeta doctissimus respexit, quod Argonauticôn 4. Apollo-
 nius scribit, in carina nauis Argus à Pallade lignum fuisse im-
 pactum ex Dodonide fago, quod humano roce supereretur quan-

doque Sicenim ait: *αἰτίη δ' ἄφρωταχρον αἰδομένη ἐνοπή μασ-*
σηρὸ θεότων αἰδῆ ἐν γλαυφωρήνῃς δδεν. Propterea Lycophron
 alicubi *δάκρυθρονίος αἰτίη* garrulam nuncupat picam. Eius in-
 terpres: illa, inquit *δάκρυθρονίη ἔχει τὴν πικρὴν ἐν τ' δωδώνῃς*
θρῶς: i. carinam habebat loquacissimam ex Dodonæ quercu.
 Porro vetus Arati Phenomenon interpres scribit, Danaum ab
 Aegypto fratrem se propipientem, auxilio Minervam inuocasse, à
 qua primum sit compacta navis, quæ Argo sit appellata, eaq̄ne
 petierit Danaus Argos. Auctor autem Aeschylus, ab Minerva
 eadem materiam quandam loquentem nauis insertam: quod re-
 perit Iginus quoque. Extat & Antipatri epigramma de nauis
 quodam fulmine icta, cuius nauis per se, moderante nullo, ad
 litus delata rem gestam significauit. Nec Argoam, inquit, ex-
 petiuit carinam: *αἰτίη δὲ θεῶν, ἣ δαίμων πλεῖν ἔσται, ἣ φασίεναι,*
ἀργαῖος δ' ἐπιθῆναι ὄσθιν. Reperias & alibi eius rei mentio-
 nem, maxime apud Claudianum de victoria Stiliconis contra
 Alaricum:

— licet omnia vates
 In maius celebrata ferant, ipsamque secandis,
 Argois trabibus inctent sudasse Mineruam.
 Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu,
 Robora, sed caeso toto Iouis arbore luco
 Arbore præfaga tabulas animasse loquaces.

§ Dodonæa sylua.] Dodonæa ciuitas Chætoniæ, Epini regio-
 nis, à qua non longè nemus erat querneum Ioui sacrum, in quo
 & templum Ioui sacrum, oraculum habens, quod à fagis &
 quercubus vocalibus reddi, figmentis tradiderunt nonnulli,
 & Mercurij simi assessor.] Poëta Mercurio idèd Galliarum
 assessorum faciliore, quod literari & negociatores vigilare habens
 necesse:

Nec totam somno fas est consumere noctem.
 u. Loquacissimi.] *Ἰσχυρὸς Ἐκὺς*, i. susurrus, seu loquax
 Mercurius sic & Athenis & vocatus & cultus, cuius Demo-
 sthenes meminit in oratione Negeræ: si ea legitima sit, vt Harpo-
 cration scribit. x Deorum q; omnium facund.] Mercuri-
 rius est sermonis auctor, & eloquentiæ Deus. Martialis lib. 7:
 Cyllenes cœlique decus, facunde minister.

Item Lucianus in apologia Pro mercede conductis: Eloquentiæ
 præsidis

præsidi Mercurio sacris abo. 7 Quempiam fuisse Gal-
lum.] Gallus adolefcens in avem conuerfus. Rhodiginus lib. 16.
cap. 13. 7 Cùm Vencrem adiret Mars.] Martis & Vene-
ris adulterium à Sole deprehensum, vide apud Ouid lib. 4. Met.
cuius verba Boligninus sic contraxit:

Leucothæ post hanc Solis narrabat amores,

Qui tua vulgârat Martia supra Venus:

Aurca tunc vobis ponuntur retia iunctis:

Et fuit hæc cunctis fabula nota deis.

A Solem exorientem.] Prisci noctis deliquium & acces-
sum diei, galli cantu metiebantur, gnomonibus horarijs nondum
reperitis. Gallus autem tribus interuallis canit, pronuncians
diem. Qua de re Plinius lib. 10. cap. 21. Et hi nostri vigiles no-
cturni, quos excitant in opera moralibus, rumpendoque som-
no natura genuit, norunt sidera, & ternas distinguunt horas in-
terdum cantu, cum Sole eunt cubitum: quartaq; castrense vigi-
lia, ad curas laboremque renocant. Nec Solis ortum incau-
tis sinuum obreper, diemque venientem nunciant cantu: ipsum
verò cantum plausis laetant. Hactenus Plinius. Cur autem id
accidat gallis, Democritus apud Ciceronem de Diuinationibus,
confectionem esse in causa putat, quod id temporis cibus à pe-
ctore depulsus, in omne corpus digeritur. Huic autem animantibus
venter mirifice è calidus, ita vt omnia statim concoquat. Poëta
ad hanc Luciani fabulam referunt. Ausonius:

— ter clara instantis Eoi

Signa canit, serus depresso Marte fatelles.

Martialis:

Cristatæque sonant vndique lucis aues.

Lucretius libro 4. scilicet & eleganter naturam huius avis descri-
bit, & Politianus in suo Rustico:

Quin etiam Gallum (inquit Lucret.) noctem ex-
plaudentibus alis

Auroram clarâ consuetum voce vocare, &c.

Noctem explaudentibus, alis, i. alis noctem cù somitu, & veluti ap-
plausu excipientibus, atq; exturbantibus. Videntur enim galli alis
noctem suo complexu, vel suarum alarum ad latera appulsu exi-
gere & expellere. B Mnetarchida.] Mnesarchi annalorum

Sculptoris filio, de quo Diog. Laertius. C Qui instituit.] De discipulis Pythagorica, siue eius dogmasibus & symbolis, Gellius lib. 1. cap. 9. item lib. 4. cap. 11. Et Erasmus meus copiosissime in Chiliadibus. Ouid. libr. 15. Met. D Carnes gustaret.] Seneca 19. Epistola ait, Pythagoram abstinuisse a carnibus.

E Ne intra quinquennium.] Idem Lucianus in Dialogo *βίωσιν* *πενταετίας* quinquennale silentium Pythagoreorum iocis suis incesit. F Euphorbus.] Nobilis Troianus Iliaco in bello à Menelao occisus, cuius animū Pythagoras in se immigrasse affirmabat. Ouid. libr. 15. Metam. G Tanagræus.] A Tanagra Bœotie Mediterræe urbe, de qua Ptolomæus lib. 3. cap. 5. Plinius lib. 10. cap. 2. H Alterum quidem.] Tacite notat Pythagoræ vanitatem, ut qui sibipsi repugnârit. I Narrata.] Occasio totius disputationis. K Nouum quendam.] De ratione somniorum ingressuuncula ex Homero. L lam septa transit.] De somnio, cuius finis cum sit somnus, iam etiam vigilanti duraret. Vide Erasmus nostrum in proverbio, *Ultra septa transire*. M Atqui duas.] Homerus *ἀδύσ. τι* *δοιὰ γὰρ τε πύλας ἀρδύλων ἐὶ τοῖς ὄνειρος*.

Quem locum expressit Virgil. in sine 6. *Aeneid.*

Sunt geminæ somni portæ, quarum altera fertur,
Cornica, — &c.

Si quis plura de geminis somni portis præter ea quæ Scriuus ibi annotauit, legat Macrobiū & Porphyriū philosophum. Item Ouid. 11. *Metam.* N Captus oculis.] Ob id Homeri mortem fortissus est, quum prius Melesigenes diceretur, & ad Melesenum fluuium natus esset, cum ei namq; & Iones captos oculis ἀμύγεσ appellanti, quod ἀμύγος, i iuuenis ducibus egeant. Hinc captus oculis sic dicitur, & cæcutiens Meonius, à Martiano libr. 1. de nuptiis Philologie. O Mihi verò.] Commendat somnium suum à materia, seu subiecto. P Mida.] Mida Phrygiæ tyranni immensæ opes fabulis compluribus & adagijs locum fecere. Huic Plinius primum attribuit locum inter insigniter diuites, libr. 33. Hodie auari Mida dicuntur. Q Pindarus.] In Olympia Hieroni Syracusani κέλῃτι, Ode 1. Optima res a qua. Aurum excellit in superbis diuitijs, sicut excellit fuluus dignis nocte. R Lotum.] Lauabant veteres & ungebantur ante

ante cenam, referente Homero Iliad. x. s Ambrosia.] Fre-
quens nō estis epitheton apud Homerum. T Credebam mole-
lestum.] Narratio consinens descriptionem cenæ Euratis, &
causam somnij. V Litera.] Pro linea gnomonem horologiij
inselligit. prisca enim lineis & umbris horas distinguebant. O-
lim qui vocabant ad cenam, designabant ad quam umbram
solarij vellet adesse conuiuias: iidem qui vocabantur, ne ve-
nissent ante tempus, rogabant ad quosam lineam esset venien-
dum. X Ferebatur.] Notat obiter & Stoicorum mores, qui
cum ἀπαθείς esse voluit, interim nihil non appetunt. Y Lu-
pus frustra hians.] Aiunt enim, lupum præde inhiantem ri-
tus late diducto accedere: quæ si frustretur, obambulare hian-
tem. Vide natum proverbium, Lupus hiat: quod dicebatur,
si quis re multum sperata, multumq; appetita frustratus dis-
cederet. Dionysius Sophista in epistola quæpiam: Num in-
sciens in proverbium indici, factus quæ sum lupus frustra hians?
Vide Erasmus in Chiliadib. Z Deinceps cenabamus.]
Stoicorum inepta doctrina & conuersatio. α Duæ negatio-
nes.] Causæ de verborum significationibus: Duobus negatiuis
verbis quasi permittit lex magis, quàm prohibuit: idque etiam
Seruius animaduertit. Grammatici etiam fasentur duas ne-
gationes affirmatiuam inducere. & Porro ipse.] Quæ in di-
uitibus speciosa ac beata habeantur vulgò. γ Ad cōne es
auri.] Auri encomium. estque hæc prior collationis pars, quæ
diuitias commendat, & Homerus Gratijs similes.] Ho-
merus Iliad. e. in cæde Euphorbi:

αἶματι οἰδ' ἄοις κόμαις ἐτέος ἰοργίαι.

id est, sanguine irrigata comæ Gratijs similes. Quam ob cau-
sam ἐγγοσπλόνημι & ἄ Τερεζε nuncupatur, et qui solitus fue-
ris auri ramenta implicare cirrato capillitio. η Neque i-
sthuc.] Amplificatio ab exemplo Iouis. ζ Saturno Rheâ-
que progenitus, cum Argolicam illam puellam.] Inpi-
ter Danaes, Acrisis regis Arguorum filia, in turri à patre in-
clusa, vigilibus custodia amore captus, in imbrem aureum con-
uersus corruptis. De hac fabula Ouidius libro 6. Metam. Ho-
ratius 3. Carminum, Ode 16. η Iam verò.] Ab effectis & vsu.
θ Saturnalibus.] Saturno dicatis, quibus seruis dicitur
beniibus

ventibus Romani inferuiebant, feriatis interim ab opere se-
 ptem dies, quibus exactis ad solitas operas reuocabantur. Sa-
 turналиum meminit Athenæus lib. 14. Macrobius cap. 1. lib. 1.
 & Noui Simonem.] Probat exæplo vicini Simonis, & Coc-
 ceyzabam.] Coccycis proprium est gallorum accidens. & Si-
 monides.] Simonidis Cy senectus in Macrobijs habetur, cui-
 us etiam meminit Pausanias. µ Non fecus atque cestus
 ille pœticus.] Id est, pœticum Veneris cingulum. Est au-
 tem cestus Veneris cingulum, efficax ad illectamenta gratia-
 rum & amorum, quo illa dicitur Martem sibi conciliare. Hinc
 ἡ ἄνεμος ἔχει ἔχει habere dicitur, qui nouis modis quemli-
 bet in amorem sui pellicunt. Sumpsum est autem ex Homeri
 & ad. & Quo loco Iuno concubitura cum suo Ioue, Vene-
 rem adis, atque ab ea cingulum gratiarum & amorum con-
 ciliatorem commodatū petit. Ab hoc & nostri incestum dedu-
 cere. Sic vero vocatus cestus, velut νεροπέδι, id est, orna-
 tus, seu ἄγχι νεροπέδι, quod vim rariam habet & colli-
 gandi & constringendi. Meminerunt huius Theocritus in An-
 donidis epitaphio, & Martialis multis in locis. v A' Pœ-
 tis.] A testimonio Pœtarum, Euripidis in primis. & Quo-
 niam tu.] Hic pauperum & mediocrium in vita hominū con-
 ditionem esse optimam & tranquillissimam, multis ostendi-
 tur. o Per Iouem.] Propositio alterius partis collationis.
 & Hoc tantum.] Transitus. & Quemadmodum ini-
 tio.] Series mutationum Pythagore, pertinens ad fidem fa-
 ciendam sequentibus. o Sed ego.] Micylimutationes, per
 digressuſcupulam. & Tu formica fueras.] Formicas Indicas
 aurum ex caueernis egerere, adserit Plinius libro 11. capite 30.
 & A' Menelao necatus.] Homerus in principio Il. g. φ Do-
 mum.] Corpis anima domicilium intelligit. & Ea quæ ad
 Troiam gesta sunt.] Troiani belli historiam veram non esse
 apud Homerum, testes plures sunt. Dion Prusensis in libro de
 Troia non capta: Quidam, inquit, inter quos est Aristoteles,
 scribunt Ilium nunquam fuisse captum à Grecis. Eusebius quo-
 que libro 3. affirmat, à prima Olympiadis tempore Græcam
 tantum historiam creditam, eam inquit: Anie hoc, ut cuique
 ipsū est, diuersas sententias tulerunt. Mihi videtur, longe a-
 liud.

suad sensisse D. Augustinum cum sapè aliâ, tum maxime lib. 1.
 Civitatis divina, cap. 2. Circumferantur hodie Diocy. Cretensis
 de bello Troiano ac reditu Grecorum, volumina sex. Extat Da-
 vetic Phrygij de excidio Troie liber. Extat & Ilias, nobile opus
 Homeri, quo Troie captæ historiâ libris 24. explicat, cum Vir-
 gilius duodecim libris complexus sit, quod ex vitroque opere vi-
 sum est decerpere. ¶ In Bactris.] Bactra Scythia provin-
 cia ultra Assyriam, à flumine Bactro cognominata, in qua ci-
 vitas eiusdem nominis, metropolis Scythia. ¶ Caterum ego.]
 Alia digressio de rebus Troianis & Homero. A Cy-
 gno prognatam.] Tradunt Ledam Tethij filiam, à Iove in
 cygnum converso, ad Eurotam amnem compressam. Quo com-
 presso gravida, peperit Pollucem & Helenam: ex Tyndareo ve-
 rò, Castorem & Clytemnestram, quæ postea Agamemmoni
 nupsit. Fabulantur eam ex Iove ovum peperisse, unde progna-
 tos Castorem, Pollucem & Helenam. Hyginus secus fabulân-
 tes refert. Paulo diversius in commentarijs Isacius Tzetzes, quod
 scripsit in Cassandra Lycophronis B. Patroclum.] I-
 liad. 16. in fine. ¶ Illud in] Redit ad propositum, & Pytha-
 goram tacite perstringit, ut sephesiam & praefligiatorem, quæ
 & quæ docuit, imponendi causa docerit, & in quæ transmuta-
 tionem se dixit, ab ijs natura quoque repugnârit. Δ Ori & Ili-
 dis.] Monumenta literarum Hieroglyphicarum: sic enim vo-
 cantur enigmatica sculpturæ, quarum præcis seculis nullus
 fuit vsus, potissimum apud Aegyptios, Pares & Theologos, qui
 nefas esse ducebant sapientiæ mysteria literis omnibus vulgo
 profano prodere, quæ admodum nos facimus: sed quid cogi-
 tu dignum iudicassent, id animantium rerumque variarum
 expressis figuris, ita repræsentabant, ut non cuiusvis statim
 esset concipere vorum, si singularium rerum proprietates, si pe-
 culiarium cuiusque animantis vis ac natura cognita, penitusque
 perspecta fuisset, is demum collatis eorum symbolorum conie-
 cturis, ænigma sententiæ deprehendebat. Ori Aegyptij extant
 duo super huiusmodi symbolis libri. librorum Isidis meminit
 Plato libro secundo de Legibus. E Crotoniæ.] Populi
 Italiæ Tarentini vicini, Pythagoræ omnes addidit, Metaponti-
 sici quoque. Z Aspasia.] Milestia à Pericle in matrimonium ac-

cepta, cum esset captiva, causa fuit Samy belli & Peloponne-
fici. Plutarchus in Pericle: & Aristophanes in *axepoia*.

H Siquidem inter.] *Ridiculum ab absurdo.* © *Ista quidem.*] *Defensio absurda ab exemplis.* I *Teiresias.*] *Rex Thebanus & augur.* Cic. lib. 5. *Tuscul.* Ouid. lib. 3. *Metam. de quo idem Lucianus in dialogo Menippi & Tiresiæ, ubi plura annotavimus.* K *Elati proles Cæneus.*] *A lacte nutricis elegantissima puella fuisse creditur. Eius forma Neptunus captus, pro concubitu dedit ut in virum mutaretur, & ferro vulnerari non posset. Imperabat Lapithis. quos quæ per hastam suam per factum & deorum contemptum irare cæpisset, iratus Iupiter pugnantem cum Centauris arboris stipite oppressit. Mercurius in avem mutatus dicitur ab Ouid. lib. *Metam.* 12. Maro verò, in priorem sexum rediisse. 6. *Aeneid.**

It comes & iuuenis quondam, nunc foemina Cæneus,
Rurfus & in veterem fato reuoluta figuram.

A *Age* igitur.] *Digestio in quaestionem iocosam.* M *Cratetem.*] *Philosophum cynica sectæ studiosum, Thebanum.*
N *Deinde rex.*] *Redit ad disputationem de diuinijs, & quantæ eadem incommoda iuncta habent: estque hæc altera collationis pars.* Z *Te quidem non magnoperè.*] *Quæ belli temporibus diuitem exercebant: & contra, quæ pauperem iisdem temporibus commoda sequantur.* O *Tu interim.*] *Aristot.*
P *Rurfum pacis.*] *Quæ pacis temporibus.* P *At tu censor.*] *Aristot.* S *Quòd si quando.*] *Quæ circa valetudinem.* T *Longum plorare.*] *ελαιεν etiam in prouerbium abiit, ut plorare iubeamus, quos contemnimus. Quidam inde natum existimant, quòd Scythæ Dario regi nihil aliud responderint, quam *ελαιεν*, id est, ut ploraret. Idem Lucianus in *Tragopodagra: ἐλαίον τῆ τοῖς ὀφθαλμοῖς δάκρυον* id est, Sed omnibus illis nisi plorare impero. ubi quedam annotavimus.*
Y *Icari in morem*] *Alludit ad historicam fabulam Dædali, qui sibi ac filio suo fabricatis alis, in Siciliam fugit. Icarus pennis desuetus, in pelagus concidit, atque loco nomen dedit. De quibus Virgil. 6. *Aeneid.* & Ouid. libr. 8. *Met.* V *Nempe vbi Cræsus.*] *Amplificat exemplis.* X *Dionysius abdicatus.*] *Dionysii Siculi tyranni, ac Syracusarum domini fortuna.**

sum referitur à Iustino lib. 12. Mortuo enim superiori Dionysio illius patre, à milibus substituitur, verum cum tyrannidem sauius Syracusis exerceret, coactus est imperium relinquere & Corinthum profectus, in omniaque vitia lapsus, tandem ludimagister factus est, ut omnino absque imperio non esset. Hinc Plutarchus ait, regiam Dionysii puluerulentam fuisse, propter eorum multitudinem, qui Geometricas in pulvere figuras describebant. Fuit enim eruditus, ut pote Platonis auditor olim. Interrogatus iam exul, quid ei philosophia profuisset? respondit: Ut equo animo ferrem talem fortunæ mutationem. Huius vitam ex Historicis petendam relinquimus. & Ne mihi in memoriam.] *Hactenus que priuatis ac ciuibus accidunt: iam videntur, que magnatibus ac regibus. Ω At meipsum miserescere.] Amplificatio à collatione. a a Prægrandibus illis Colossis.] Colossis prægrandibus similes reges esse affirmat: quorum strepitum & apparatus inspicias, nihil felicius, nihil deorum vitæ similis: sin curas, suspiciones, odie contemplerè, quibus intus discruciantur, nihil calamitosius. Colossi autem dicuntur, vafre prodigioseque magnitudinis statuæ, quarum aliquot referuntur apud Plinium. vs enim impendio delectabantur Romani olim. Hinc alibi & hic prouerbialis hyperbole apud Lucianum, Colossi magnitudine. b b Phidias.] De istis tribus statuæis insignibus multa alibi annotauimus. cc Intra Colossum.] Quorum Colossi foris multo nitentur ebo, multo fulgebant auro, varijque coloribus arridebāt. Præterea Iouis aut Neptuni representabant imaginem, fulmen aut tridentem dextra tenentes, ut planè numen aliquod esse viderentur, cum insus nihil appareret præter picem, araneas, & id genus sordes. d d Ne per somnium quidem.] Græcis prouerbialiter dictum est, pro eo quod est, nulla ratione, nullo tempore. Idem de Mercede conductis: Ne per somnium quidem unquam albo pane satius est. Rursus de Electro: Porro suauiter canentes, & eo modo quo tu prædicabas, ne per somnium quidè audiuimus. e e Quippe nec Atridem.] Homerus Iliad. 7. in principio, cum Agamemnonè cæteris Achiuis dormientibus solum vigi lantem facit. ff Adde quòd Lydum illum. Cræsum intelligis Lydorum regem, quem filium habuisse Ashymo*

nomine, mutum, præter alios commemorat Solinus capite 7. Poni-
 tō quòd Græcè κωπος est, quod propriè significat mutum, vt ver-
 sit Erasmus, accipitur etiam αὐτι τῆ βῆλα αὐδῆ τῶ ἀκούῳ,
 id est, pro eo cui auditus est vitiatuſ, hoc est, surdo: propterea
 quòd qui (vt Phisici tradunt) naturâ surdi, ijdem et̄ mu-
 ti ſunt oportet. gg Ad aurem communicans.] In au-
 rem dicere vel hodie, inquit Erasmus, vulgò dicunt, pro eo quòd
 est clanculùm et̄ secretò committere. Translatum ab ijs, qui pro-
 piùs admoti ad aurem infesurrant quæ nolint ab alijs audiri.
 Idem vsus est De non faciliè credendis delationibus. hh Ab-
 erret smilion.] σμῖλιον culter est sutorius, quo corium inci-
 ditur. Virtus etiam vocabulo hoc Erasmus in Parabolarum siue
 Similium libro. ii Deinde vbi concideriat.] Alia col-
 latio histèrionum. kk Quo ad Cecropes.] De Cecrope A-
 theniensium rege, à quo Athenienses Cecropida dicti. ll Aux
 Sisyphi.] De Sisypho latrocinijſ Atticam infestante, et̄ de Te-
 lepho, qui ob cædem auunculorum in Mysiam fugit, nobis ali-
 dictum est. m m Istum quem nunc suscitatis.] Pythago-
 ras, cuius anima fingitur subinde mutato domicilio, per omnia
 virorum ac mulierum, bipedum et̄ quadrupedum corpora suis-
 se peregrinata, fuerit hic, se longè suauis vixisse quum esset
 vana, quàm cum esset rex. n n Illud autem.] Conclusio,
 o o Atego te.] Iam et̄ exempla probat quæ dixit hæcenus,
 pp Vides illum.] Effectio diuini cogitabundi, et̄ rationem
 supputantis. qq Mirum ni curis.] Auari hominis hypo-
 typosi. Sic Horatius primo Sermonum:

Quæis humana sibi doceat natura negatis,
 An vigilare metu exanimem noctesq; diesq;
 Formidare malos, fures, incendia, seruos,
 Ne te comitent fugientes: hoc iuuat, &c.

Item Iuuenalis:

-parcus homo rerum tutela suarum,
 Certa magis quàm si fortuna seruet eosdem,
 Hesperidum serpens — Idem:
 Tantis patta malis cura maiore, metuq;
 Seruatur: misera est magni custodia census. rr Vi-
 des hunc curis vigilantem.] Similimum his Tantalis, hoc
 est,

est, auarissimis hominibus, & animo inquietissimis, facit Plautus suum Euclionem. s. s. Vides Eucrates.] Honesta admodum præciso in re valde turpi. Significat autem masculana Venere. Exaggerat eam turpitudinem ab ætate. Cum enim (vt Cicero inquit) libido omni ætati turpis sit, tum senectuti turpissima est. Huius Eucratis diuinitus habetur Dialogus Plutonis & Mercurij.

ΑΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ. BIS ACCVSATVS,
 ἢ Δικασθεα. seu Fora.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

ET hic Dialogus maxima ex parte contra philosophos, idque nominatim etiam institutus est. Introducit enim iudicio inter se contententes, primò Academiam & ebrietatem pro Polemone philosopho, actione fugæ, quòd is cum antea per omnem ætatem ebrietari ac crapulæ deditus fuisset, audito forè quodam Xenocrate, subito relictis priore vita ac habitu, ad frugem redierit, ac philosophari cœperit. Secundò, Stoam & voluptatem pro Dionysio Heracliensi, iniuriarum. quoniam hic ab initio Stoicam professionem secutus, mox cum morbo quodam correptus, à virtute istam quam Stoici docent, cum corpore ac valetudinis affectione pugnare videret, eamque præstare non posset, ad Epicureos defecerat. Tertio molliciem & virtutem pro Aristippo, consimili actione. Nam & hic cum ab initio Socratis auditor & virtutis sectator extitisset, postea voluptatem vt finem bonorum asserere cœpit. Quarto mensariam Diogeni Cynico actionem fugæ intendentem, quoniam hic cum à principio quæstum patris secutus, pro mensario sese gessisset, postea cum ob adulteratam monetam solum vertere coactus fuisset, Athenas venit, & philosophiam sectari cœpit.

Quintò